

Meil on kooli väikseim klass,
ei käi me klassis ükski Sass.
On Carl ja Marko, Pipu, Mannu
Kevin, Rennu, Hents ja Dannu.

Carl- see vahest koolist puudub,
selged tal on kuubid- ruudud.
Marko muidu vaikne mees,
igas aines viied sees.

Pipu väikseim on me klassis,
tihti tal on päevad sassis.
Mannu korraldab meil kõike,
spordis tal on palju võite.

Kevin vanim poiste seas,
tähestik tal kõik on peas.
Rennu on me klassis uus,
keeli tal on palju suus.

Hents on pikim meie koolis,
teiste suhtes on ta hooliv.
Dannu vahest poppi teeb,
sest tal koolist üle keeb.

Vot siuke ongi meie klass,
ei käi me klassis ükski Sass.
On vaid Carl ja Marko, Pipu, Mannu,
Kevin, Rennu, Hents ja Dannu.

Ootame Teid meie lõpuaktusele, mis toimub 13. juunil 17.00 Viluste Põhikoolis.

9. KLASSI LÕPETAJAD:

Polina Kasjanova
Henri Mähar
Anna-Maria Nugis
Reene Reisalu
Carl-Erik Sakson
Kevin Tobreluts

Marko Vaino
Danel Valdisoo
Esimene õpetaja
Heili Abelik
Klassijuhataja Kairi Kase

LASTEAIJA LÕPETAJAD:

Annabel Rumask
Aleksander Maask
Rianne Lääniste
Martti Ziukman
Markus Vaino
Bennet Jaroslavski

Mängud, rõõmud lasteaias
hüvasti neil ütled sa
kooliteed nüüd varsti algad
õpid tarkust hoolega.
Helgeid päevi lasteaias
ära siiski unusta!

Austatud vallakodanik!

Oma seekordses lühiülevaates vallavalitsuses lähikuudel toimunust, soovin Teiega jagada eelkõige informatsiooni.

Veriora Vallavalitsus on oma korraldusega 14.04.2014 nr 15, pikendanud 16.08.2010 sõlmitud korraldatud jäätmeveo lepingut AS-ga Eesti Keskkonnateenused (endine AS Veolia). Lepingut pikendati kuni 10.04.2015. Tuletan elanikele meelde, et nimetatud hange korraldatud jäätmeveoks viidi läbi 2010. aastal viie valla hankena, milles osalesid veel ka Orava, Värskä, Mikitamäe ja Meremäe vallad. Sellel kevadel toimus nimetatud valdade ja Keskkonnaameti esindajate osalemisel mitu nõupidamist. Koosolekute käigus kaaluti erinevaid võimalusi, kuidas edaspidi jäätmevedu valdades organiseerida ja kaaluti ka võimalust kaasata piirkonna teisi omavalitsusi. Ühiselt leiti, et arvestades praegust olukorda jäätmekäitlusturul ja jäätmekäitlusega seonduvas õigusloomes, on otstarbekas lepingut pikendada, kuna hankelepingu pikkus võib jäätmeseaduse kohaselt olla kuni viis aastat. Uus hange on kavas korraldada talvel. AS Keskkonnateenused on lubanud saata kõigile korraldatud jäätmeveoga liitunud kinnistuomanikele uue veograafiku, mis hõlmab täiendavat veoperioodi.

Märtsikuu volikogus kinnitati Veriora valla erateedel tasuta talvise teeholduse tegemise kord. Korraga kehtestatakse tasuta lumetõrje teenuse saamise nõuded. Kehtestatud korra kohaselt on tasuta lumetõrje teenust õigus saada Veriora vallas asuva kinnistu omanikul, kaasomanikul või kinnistul asuvat majapidamist alalise elukohana kasutaval isikul, kelle elukoht on Eesti rahvastikuregistri kohaselt registreeritud **Veriora valda**. Tasuta lumetõrje teenust on õigus saada Veriora vallas asuvatele erateedele, mis jäävad Veriora valla üldplaneeringu kohaselt hajaasustusalale ning kulgevad majapidamisteni, mida kasutatakse aastaringselt alalise elukohana. Eratee peab olema sellises seisukorras, et teel oleks võimalik lumetõrjet teostada ilma tehnikat kahjustamata. Teenust ei osutata erateele, mille pikkus on lühem kui 50 meetrit.

Tasuta lumetõrje teenuse saamiseks esitatakse Veriora vallavalitsusele vormikohane taotlus hiljemalt iga aasta 1. oktoobriks. Ühe erateee ääres elavad taotlejad võivad soovi korral esitada ühise taotluse. Teenuse osutamise taotluse rahuldamise või rahuldamata jätmise otsustab Veriora vallavalitsus, kui määratud ametnik teeb ettepaneku eratee lisamiseks või lisamata jätmise valla lumetõrje teede nimekirja. Otsus tasuta lumetõrje teenuse osutamise kohta tehakse kuni kolmeks aastaks. Veriora vallavalitsus teavitab taotlejat taotluse rahuldamisest või rahuldamata jätmisest ühe kuu jooksul arvates määruse § 4 lõikes 1 sätestatud taotluste esitamise tähtaaja saabumise (01. oktoober) või taotluse esitamise. Korraga on võimalik tutvuda Veriora valla koduleheküljel www.veriora.ee

Ka sellel aastal on Veriora vallavalitsus andnud nõusoleku osaleda hajaasustuste programmis, millega võimaldatakse majapidamistel rajada vee- ja kanalisatsioonisüsteeme, ehitada teid ja paigaldada autonoomseid elektrisüsteeme. Programmi teostatakse kolmepoolset- taotleja, kohalik omavalitsus ja riik. Meede avatakse augustis ja kogu taotlemiseks vajalik informatsioon avaldatakse valla koduleheküljel. Veriora vald osaleb programmis 7000 euroga.

Sellel aastal on Veriora vallavalitsuse ametnikud juulis kollektiivpuhkusel nelja nädala jooksul. Perioodi jooksul on üks tööpäev - 14. juuli. Sel päeval toimub kõigil ametnikel vastuvõtt (v.a sotsiaalosakond, nende tööpäevaks on 23. juuli). Palume mõistvat suhtumist!

Ilusat suve!

Enel Liin
Veriora vallavanem

Veriora vallavolikogus

Veriora vallavolikogu 27. märtsi 2014 istungil:

- kehtestati Veriora valla erateedel tasuta talvise teeholduse tegemise kord.

Tasuta lumetõrje teenust on õigus saada Veriora vallas asuva kinnistu omanikul, kaasomanikul või kinnistul asuvat majapidamist alalise elukohana kasutaval isikul, kelle elukohaks Eesti rahvastikuregistris on Veriora vald. Tasuta lumetõrje saamiseks tuleb esitada Veriora vallavalitsusele vormikohane taotlus 1.oktoobriks.

- kinnitati Veriora valla jäätmehoolduseeskiri. Eeskiri sätestab jäätmehoolduse korralduse Veriora valla territooriumil. Eeskirja eesmärk on puhta ja tervisliku elukeskkonna säilitamine, jäätmete koguste vähendamine ning jäätmete taaskasutamise soodustamine. Eeskirja täitmine on kohustuslik kõikidele Veriora valla haldusterritooriumil viibivatele ja tegutsevatele juriidilistele ja füüsilistele isikutele, riigi ja kohaliku omavalitsuse asutustele. Jäätmehooldust Veriora vallas korraldab Veriora Vallavalitsus vastavalt jäätmehooldust reguleerivatele õigusaktidele ning valla põhimäärusele.
- kinnitati Veriora valla audiitoriks audiitorbüroo OÜ Fides. Audiitori ülesandeks on Veriora valla eelarve täitmise aruande audiitorkontrolli tegemine ja majandusaasta aruande kohta arvamuse esitamine.
- kinnitati vallavolikogu tööplaani 2014.aasta II kvartaliks.

Veriora vallavolikogu 24. aprilli 2014 istungil:

vaadati üle Veriora valla üldplaneering. Jõuti seisukohale, et Veriora vald ei vaja 2014. aastal uut üldplaneeringut ja selle koostamise kavandamine pole käesoleval ajal aktuaalne.

- tunnistati kehtetuks Veriora Vallavolikogu 23.04.2009 määrus nr 15 „Veriora valla avaliku korra eeskiri“ seoses volitusnormi kehtetuks tunnistamisega;
- nimetati Euroopa Parlamendi valimisteks Veriora valla jaoskonnakomisjoni liikmeteks Katrin Raja – esimees, Kaire Leikin – aseesimees, Maret Kollom, Piret Rammo, Aira Parmsoo – Eesti Reformierakonna volitatud esindaja, Aina Olle – Isamaa ja Res Publika Liidu volitatud esindaja, Sirje Pedosk – Eesti Konservatiivse Rahvaerakonna volitatud esindaja, Maiken Oru – Eesti Keskerakonna volitatud esindaja. Jaoskonnakomisjoni asendusliikmeteks nimetati Leiu Soidla ja Helve Salf.
- delegeeriti põhikooli- ja gümnaasiumiseaduses kohaliku omavalitsuse kui kooli pidaja päde-

vusse antud ülesannete lahendamine osaliselt Veriora vallavalitsusele;

- delegeeriti koolieelse lasteasutuse seaduses lasteasutuse pidaja pädevusse antud sisehindamise aruande kooskõlastamine Veriora Vallavalitsusele.

Veriora vallavolikogu 29. mai 2014 istungil:

- kinnitati Veriora valla 2013. aasta majandusaasta aruanne. Veriora valla

2013. aasta eelarve bilansimaht oli 3 467 409 eurot. Eelarve kassapõhine täitmine oli järgmine: tulud 1 289 730 eurot, finantseerimistehingud -56 862 eurot ja kulud 1 348 711 eurot. Majandusaasta aruanne on avalikustatud valla kodulehel, vallamajas ja Leevi ning Veriora raamatukogus. Audiitori arvates kajastab kaasatud konsolideeritud raamatupidamise aastaaruanne kõigis olulistel osades õiglaselt Veriora valla finantsseisundit seisuga

31. detsember 2013 ning sellel kuupäeval lõppenud majandusaasta konsolideeritud finantstulemust, konsolideeritud rahavoogusid ja eelarve täitmist kooskõlas Eesti hea raamatupidamisvaga.

Veriora vallavolikogus vastuvõetud otsused ja määrused on elanikele tutvumiseks Veriora vallamajas, Veriora ja Leevi raamatukogus, määrused avaldatakse Riigi Teataja elektroonses andmekogus. Määrused jõustuvad kolmandal päeval pärast Riigi Teatajas avaldamist.

Veriora vallavolikogu kõik õigusaktid ja istungite protokollid on avaldatud Veriora valla kodulehel (<http://www.veriora.ee>).

Rein Raadla
Veriora vallavolikogu esimees

Veriora valla elanike arv (seisuga 01.01.2014.a.) külade kaupa

Küla nimi	Mehed	Naised	Kokku
Haavapää	8	7	15
Himmiste	11	13	24
Jõevara	5	2	7
Jõeveere	9	9	18
Kikka	13	15	28
Kirmsi	10	11	21
Koolma	2	1	3
Koolmajärve	3	0	3
Kullamäe	2	4	6
Kunksilla	5	4	9
Laho	10	12	22
Leevi	102	91	193
Lihtensteini	8	6	14
Mõtsavaara	2	2	4
Männisalu	15	18	33
Nohipalo	9	8	17

Pahtpää	51	46	97
Sarvemäe	3	12	15
Soohara	16	18	34
Süvahavva	13	14	27
Timo	2	4	6
Vareste	12	12	24
Väike-Veerksu	27	18	45
Veriora alevik	228	228	456
Verioramõisa	32	38	70
Viira	9	8	17
Viluste	56	63	119
Vinso	8	6	14
Võika	17	9	26
Vändra	13	21	34
Valla tähtsusega sissekirjutus	2	0	2
Kokku:	702	701	1403

Auväärses eas Viluste koolis kohtusid vilistlased

Ei unune iialgi Viluste kool, kus kõiki meid ühendas õppimishool, need vembud ja tembud, mis tehtud siin said.

Head sõbrad ja lapsepõlv-ma-meist jäid.

(Viluste kooli 1964. a vilistlaste voldik)

Endine koolimaja.

Tänavu möödub 245 aastat sellest kaugest ajast, kui Viluste koolis hakati lastele teadmisi jagama. Kogu õppeaasta on koolipere elanud juubelisünnipäeva ootuses: meie inimestele orienteeritud kooliprojekt, aktused ja kontserdid, kohtumised, koolilood ja uurimistööd.

Juubeliaasta päädis 3. mail 2014. a vilistlaste kokkutulekuga, kuhu saabus üle 200 külalise. Kokkutulijad said kingituseks kooli voldiku, kuhu olid koondatud kooli vahetud väärtused: ajalugu, saavutused ja fotod meie inimestest. Osavõtjatele jäävad kokkutulekut meenutama ka tüdrukute punutud käepaelad ja kooli logoga pastakad. Päev algas vilistlaste traditsiooniliste võrk- ja korvpallivõistlustega ning jätkus

tervituskontserdiga aulas. Kõnedele ja kooliga seotud inimeste tunnustamisele järgnev isetegevuskava oli huvitavalt koostatud: oli laulu, tantsu, pillimängu- esinejateks nii õpilased kui ka õpetajad. Kava sisaldas ühtseks tervikuks laval ringi sagivad värvikad 1.kl lepatriinud, kes ei väsinud optimistlikult kordamast: „Nii lihtne see ongi!“, tuues naeratuse publiku nägudele.

Koolimaja oli sel päeval muutunud suureks näitusesaalliks, kus jätkus vaatamist- lugemist kõigile huvilistele. Fuajees sai tutvuda fotode vahendusel meie inimestega- nii õpilaste kui õpetajatega. Kunstiklassis eksponeeritud iga kunstitöö oli omaette vaatamisväärsus. Alklasside klassiruumides ja koridoris oli arvukalt värvikaid laste joonistusi ning käsitöid. Pois-

Meenutus 2014. aasta kooli kokkutulekust.

te tööõpetuse klassi eksponaatide järgi sai külastaja teha järelduse, et puust saab teha tõepoolest kõike. Tüdrukute käsitööd köitsid vaatajate tähelepanu, peegeldades tegijate hoolt ja nobedust. Raamatukogus otsis nii mõnigi toonane koolilaps vana koolimaja fotodelt oma klassi aknaid ja tutvus vilistlaste huvitavate väljapanekutega. Eesti keele klassides oli võimalus lugeda oma

kooliajal koostatud kirjanduslikke loometöid.

Õhtu jätkus lendude pildistamisega, muljete ja mälestuste jagamisega. Hiliste öötundideni pakkus auväärses eas Viluste kool oma vilistlastele, endistele õpetajatele ja külalistele mõnusat äratundmisrõõmu möödunud kooliajast.

Karin Sulg
Viluste Põhikooli direktor

50 aastat hiljem

Kord tahaksin näha sind kevades veel

„Vilistlaste valss“

1964.aasta kuumal kevadpäeval ulatas Viluste 8-klassilise kooli direktor Heino Sokman lõputunnistuse 28 noorele inimesele, kes äsja olid edukalt sooritanud eksamid ning tulvil minekulusti. Kaskedega ehitatud koolisaal, Laine Kiudorfi juhendatud tütarlasteansambli laul, lilletoojad sõbrad, omaksed ning tuttavad, ärev ja ülev meeleolu korraga. Pidulikes rõivastes poisid ning ühtmoodi heledates kleitides tüdrukud tantsisid viimast koolivalssi, kui väljas kõmistas äike ja vihmavalgused kastsid janunevat maad. Sadu möödas, võiski minna.

Kahjutunne tuli hiljem, kui enam ei olnud läheduses endisi õpetajaid- kasvatajaid ega koolikaaslast. Alles olid jäänud vaid mälestused õppimist täis päevadest ja internaadilastel ka õhtustest järgmise päeva tundideks ettevalmistust, mis mõnel võttis aega peaaegu magamaminekun. Kes ikka keemiat ei osanud, sel tuli Sokmani rahuliku seletamise saatel ülesanne tahvilil ära lahendada. Tänu õpetaja nõudlikkusele tundus keemia hiljem lihtne ja loogiline olevat. Tõsine ja tööine õhkkond oli ka „matas“, kui õpetaja Helgi Vijar uut ainet seletas või kontrolltööks korrata laskis.

Ei saa öelda, et reaalsed isendast oleks koolijütse distsiplineerinud – keskne figuur oli ikkagi autoriteetne pedagoog. Õppealajuhatajast kirjandusõpetaja Meeta Reimann oskas oma ainet huvitavalt esitada, suunas laste lugemis- ja loomeindu, korraldas meeldejäädavaid kirjandusüritusi, õhutas rahvapärimest koguma

ning rajas kooli koduloomuuseumi. Küllap see mõjutas meist nii mõnegi elukutsevalikut.

Emakeeleoskust toetas loomulikult pioneerijuht Siiri Hollase hoole all olnud kooliraamatukogu, mille fondist tubli tükk sai kooliaastate vältel läbi loetud. Mis sa muud ikka pikkadel õhtutel internaadis teed (kui just mürtsu ei tee)! Aga seda viimast tegime hoolega. Vana koolimaja teisel korrusel asusid nii pois- te kui tüdrukute raudvoodid täis magamistoad – edasimineku Tootsi-aegade võrreldes, mil igaüks pidi oma puuvoodi kodust kaasa tooma. Meil juhtus alatihti, et raudvoodi reformpõhi tõsteti paigast ära ja tuppa naasnud ning voodisse heitnud toakaaslane leidis end äkki põrandalt. Hommikul jälle võis ülestõusmine raskusi valmistada, kuna jalad olid voodiotsa küljes kammitsas. Peeglist vaadates selgus mõnele, et ööga olid järsku vuntsid ja habe kasvanud.

Loendamatu vemp pidi siluma meie leebe klassijuhataja Salme Mändsalu (Randmaa), kelle vaoshoitus sageli proovile pandi. Naljad läksid teinekord ka üle piiri, aga ei mäleta, et kedagi oleks lausa kiusatud. Üldine õhkkond koolis oli sõbralik-toetav. Küllap mängis oma osa ka põlvkondlik järjepidevus – kui ikka terve suguselts on siin õppinud, siis on see kool oma!

Sel kevadel täitis meie klassil pool sajandit Viluste kooli lõpetamisest. Tähtpäev langes kokku ka kooli 245. aastapäeva tähistamisega, nii et oli tõsine põhjus kohale tulla. 1964. aasta 28 lõpetajast leidis võimaluse osaleda kümme. Selgus kurb tõsiasi, et üheksa endist klassikaaslast on meie hulgas

Meie klass kooli kokkutulekul 3. mail 2014.

juba igaveseks lahkunud. Oleme- gi ammu vanaisade-vanaemade eas ja pole ime, et kõiki lapsepõlvekaaslast ei tundnud. Elu on meid üksteisest kaugele pillutanud, aga teadaolevalt oleme Eestile truud jäänud. Ameti poolest on meie hulgas autojuhte ja agronoome, õpetajaid ja ehitajaid, kultuuri- ja tervishoiutöötajaid, ärijuhte ja teenindajaid. Sitkemad on siiani ravis, jätkuvat töörõõmu neile!

Aeg teeb oma töö. Meie vana koolimaja asemel on nüüd uus ja ilus, kõigiti kaasaegne ehitus. Kokkutulekust osavõtjad said vaadata näitusi ja väljapanekuid, mis kajastasid kooli olevikku ja minevikku, kuulata kontserti ja tunda jälleenägemisrõõmu. Meie lend sai sellest indu tihedamini kokku tulla, mitte oodata teist 50 aastat.

Suur tänu endistele õpetajatele- kasvatajatele nähtud vaeva eest! Jõudu ja indu tänasele Viluste kooliperele edukaks kulgemiseks haridusmaastiku kurvilisel teel!

Viluste kooli 1964. aasta vilistlaste nimel

Aime Raadla

Viluste kooli 7. klass ja klassijuhataja Salme Randmaa 1963. aastal.

Viluste kooli õpetajad ja direktor Heino Sokman 1963. aastal.

Rohujuure tasandilt ehk üksikisiku ideest ühistegudeni

Veriora vallas registreeritud liigi paarikümnest MTÜst (mittetulundusühingust) jäävad oma sotsiaalse ja kultuurilise tegevusega silma põhiliselt kuus MTÜd: Naisselts Mari, MTÜ Tegus Veriora, MTÜ Veriora Tsunft, MTÜ Ürgoru Arendamise Selts, MTÜ Võhanduveere ja SK Verko.

Selgituseks inimestele, kes ei tea, mida mittetulundusühing tähendab ja miks selliste asjadega tegeldakse võin lihtsustatult öelda: mittetulundusühing on sarnaste huvide, põhimõtete või eesmärkidega inimeste vabatahtlik ühendus, millel on oma põhikiri ning mille tegevus pole suunatud kasumi teenimisele. Kui nüüd tekib küsimus, et milleks vabatahtliku ühenduse puhul on tarvis põhikirja ja registreerimist ja üldse kogu seda bürokraatiat, siis lihtne vastus on – selleks, et olla rahastajatele ja koostööpartneritele usaldusväärne ning kõik MTÜ poolt tehtavad tehingud ja lepingud oleksid seaduslikud.

Kuna olen eelpool nimetatud kuue Veriora vallas tegutseva MTÜga tihedalt koostööd teinud ja tean nende tegemistest nii mõndagi, siis luba, hea lugeja, et annan siinkohal kiire omapoolse ülevaate.

Naisselts Mari tegemised po-

le hetkel nii nähtavad kui nende juurest välja kasvanud Veriora Mõttekoja omad. Veriora Mõttekoda korraldab kokkusaamisi huvitavate inimestega, väljasõite ehk ekskursioone Eestimaa erinevatesse paikadesse, kepikõnni pühapäevi, laatasid, näituseid ja veel üht-teist. Veriora Mõttekoda ühendab inimesi, kes tahavad kokku tulla ja maailma ja kohalike asjade üle arutada ning enda ja teiste elu sisukamaks muuta. Tähtselt toimuvad Mõttekoja kogunemised Veriora Raamatukogu-Külakeskuse ruumides.

MTÜ Tegus Veriora sai eelkõige asutatud selleks, et oleks lihtsam avalikke ja kogu valla elanikkonnale suunatud objekte korraldada ja parendada. MTÜ Tegusa Veriora hallata on hetkel Veriora vabaõhulava, Kirmsi bussiootepaviljon ja Lammasmäe terviserajad. MTÜst on välja kasvanud Veriora Perenaiste Selts, kuhu kuulub paarkümmend eri vanuses naist ning mis vähemalt korra kuus koguneb samuti Veriora Raamatukogu-Külakeskuse ruumidesse, et koos süüa teha, uusi kokandusnippe õppida või huvitavaid pere- ja isiksuse temaatilisi loenguid kuulata. Samuti korraldatakse õppereise väljapoole Eesti Vabariiki.

MTÜ Veriora Tsunft on kuuest kõige noorem, aga juba tublisti valla elus silmapaistnud MTÜ. MTÜ koondab enda alla käsitööhuvilisi, kes nii toodavad käsitööd kui õpivad uusi võtteid juurde. MTÜ korraldab erinevaid õpitubasid ja kursuseid, kuhu on oodatud kõik huvilised.

MTÜ Ürgoru Arendamise Selts tegutseb põhiliselt Süvahavval ja on ametis selle kandi külaelu arendamise ja hoidmisega. Valmis on ehitatud Küladekoda ja toimuvad traditsioonilised üritused. Au sees on looduslikud eluviisid ja elukeskkonna väärtustamine.

MTÜ Võhanduveere tegutseb aktiivselt Leevi ja seda ümbritsevate külade elu ja arengu hüvanguks. Rajatud on Võhanduveere vabaõhukeskus, aktiivselt tegeletakse Leevi koolimaja renoveerimisega. Leevi kooli muuseumisse kogutakse ja talletatakse hoolega ajalookillukesi ning Leeviga seotud inimeste mälestusi. MTÜ korraldab erinevaid üritusi (vastlapäev, koristuspäev, külapäev jne) ning seda kas iseisvalt või koostöös Leevi rahvamajaga (Veriora Valla Kultuur).

Sportiklubi Verko haldab hetkel Leevi rahvamaja, s.t et Leevi rahvamaja ehitus- ja re-

monditööd on teoks saanud tänu Verkole. Samuti korraldab Verko mõningaid spordiüritusi.

Mittetulundusühingute tegevus rikastab kohalikku kultuurielu ning pakub inimestele erinevaid võimalusi. Mittetulundusühingute toimimist toetab Veriora Vallavalitsus mitmel erineval moel. Juba mitmendat aastat järjest toetatakse MTÜde tegevust läbi tegevustoetuse. Sel aastal oli tegevustoetuse summaks 2 000 eurot, mis läks jagamisele toetusetaotluse esitanud MTÜde vahel. Lisaks sellele ei võeta mitte mingisugust renditasu MTÜdelt, kes kasutavad oma tegevuseks (nii üritused kui koosolekud) vallavalitsuse hallatavate asutuste ruume. Ühistööna sündivate ürituste puhul annab oma panuse ürituse heaks kordaminekuks Veriora Valla Kultuur ning seda nii läbi nõustamise, tööjõu, tehnika kui ka osade teenuste eest tasumisega.

Järjest enam on jõutud arusaamiseni, et koostöös peitub jõud ning seda nii MTÜde omavahelise koostöö kui MTÜde ja Veriora valla asutuste ja ettevõtete vahelise koostöö põhjal. Hea meel on, et järjest enam ollakse huvitatud teiste tegemistest ning toimib infovahetus. Oma osa nendes

teadmistesse annab ka iga aasta MTÜde ümarlaud. Ümarlaua eesmärgiks on kord aastas kokku saada, et jagada oma kogemusi, tutvuda üksteise tegemistega, arutada eelseisvaid plaane ning tunnustada tegusamaid.

Esimese ümarlaua kokkukutsujaks 2011.a. oli Veriora Valla Kultuur ning see toimus Leevil Võhanduveere vabaõhukeskuses. 2012.a. ümarlaua võttis enda korraldada MTÜ Tegus Veriora ning toimumiskohaks oli Lammasmäe. Veriora Mõttekoda kutsus kokku kolmanda ümarlaua ning toimumiskohaks oli Veriora vabaõhulava. Seekordne (2014.a.) ümarlaud toimus Süvahavva Küladekogas ning korraldajaks oli MTÜ Veriora Tsunft. Mida selle aasta ümarlaual tehti, saad lugeda Kairi Parsoni artiklist „MTÜde neljas ümarlaud tänas Veriora valla aktiivsemaid“.

Hea inimene, kui Sa seda artiklit lugedes või järgnevaid MTÜde endi poolt kirjutatud lühitutvustusi lugedes leiad, et Sa tahad kellegi tegevusega ühineda ja oma panuse anda, siis tea, et Sa oled oodatud seda tegema (infot ja kontakte saad allakirjutanut!)

Sügava kumardusega tegijatele
Piret Rammo

Veriora Valla Kultuur juhataja

MTÜ-de neljas ümarlaud tänas Veriora valla aktiivsemaid

Et märgata ja tunnustada Veriora vallas tegutsevaid inimesi, korraldati 24. aprillil MTÜ-de neljas ümarlaud. Sel aastal võttis ohjad enda kätte MTÜ Veriora Tsunft, kes hoolitses selle eest, et tegijad saaksid kord aastas kokku. Üritus toimus Süvahavva Küladekogas Võhandu jõe veerel ning kohal oli 34 inimest.

Külalised ei saanudki suurt maha istuda kui Reet Pettai, Villavabriku perenaine, viis läbi ringkäigu Süvahavva villavabrik-muuseumis. Reet esitles kõigile kogu villatöötlemise protsessi. Kogu ringkäik tundus külalistele muljetavaldav vanade masinate ning nende ajaloo poolt ning hoonest lahkuti rõõm-

ka meelega tagasi Küladekotta.

Et rahval oleks peale kuulamise käelist tegevust, siis punusid kõik Reeda õpetamisel väge täis näpunõore. Mõnele oli see uueks katsumuseks, kuid hiljem jäi see lõbusaks nokitsemiseks.

Samal ajal kui näpunõore lõpetati või uut alustati, tuli külla Orava vallast huvijuht ja noorte-

ka juhataja Kai Laanemaa, kes tuli rääkima Orava valla tegemistest, projektide kirjutamisest ning reisisemisest.

Tema slaidiseansi abil nähti pilrikesi Orava kandi saavutustest – kultuuriprogrammi pakkuvatest Orava noortest, kes on rohkem teada kui MTÜ Orava Noorteklubi Tegijad, erinevatest laagritest

ning koostööst. Tema jutt oli vägagi inspireeriv.

Seejärel tuli aeg üksteise tegemisi kuulata. Kohal oli kuus vabaühendust: SK Verko, MTÜ Võhanduveere, MTÜ Tegus Veriora, Veriora Mõttekoda (Naisselts Mari), MTÜ Ürgoru Arendamise Selts ja MTÜ Veriora Tsunft. Kõik said kuulda iga MTÜ esindaja-

Osalejad väge kogumas.

Maasoola vakad ja õnnenõõbid omanike ootel.

telt tegutsemisaja, liikmete arv (selgus, et see oli paras pähkel enamustele), suurimatest ettevõtmistest ja lihtsalt tegemistest. MTÜde tegemistest ja nii omavahelisest kui vallaasutustega koostööst andis ülevaate Piret Rammo.

Päeva kõige pidulikum osa oli valla vabakonna aktiivsemate ja tublimate tunnustamine. Inimesed, keda peeti kõige aktiivsemateks, said meeneks endale savist soolavaka, milles peitus Süvahavva Loodustalu uusim toode – ürdisool. Soolavaka nimeks sai Maasool, mis sümboliseerib inimesi, kes on paiga heaks aega ja jõudu panustanud, mõnikord ka soolast higi valanud. Need savist meened valmisid läbi MTÜ Veriora Tsunfti korraldustoimkonna, kus tegijateks oli Kai, Kairi, Kaja, Kadri, Külli, Luule, Reet, Siiri ja Signe. Savitöö toimus Räpina Loomemajas savikoja juhendaja Krista Nageli käe all. Kuna tunnustamisväärsed oli rohkem, siis kümmekond tubli inimest said Maarja Küla savist õnnenööbi. Kõikidele leidis lühike kokkuvõtte ja paar kevadist lilleõit.

Järgmise aasta MTÜ-de ümarlaua korraldamise võttis enda kanda MTÜ Võhanduveere.

Kairi Parson
MTÜ Veriora Tsunfti liige

Villavabriku külastamine.

Soolavaka MAASOOL saajad ja neid esitanud organisatsioonid:

HELLE MENDRIK (MTÜ Võhanduveere, Veriora Valla Kultuur)
ÜLLE HERR (SK Verko, Veriora Mõttekoda)
RIHO LUHT (Veriora Valla Kultuur)
KAIRE LEIKIN (Veriora Valla Kultuur)
ENE TIGAS (Veriora Mõttekoda)
REET PETTAI (MTÜ Ürgoru Arendamise Selts)
KAI PETTAI (MTÜ Veriora Tsunft)
AIN PIIR (Veriora Mõttekoda)
PIRET RAMMO (korraldajad)

Õnnenööbi saajad (ehk tunnustamiseks esitatud nominendid):

Esta Sokman
Krista Salf
Aime Raadla
Aasa Liiv
Liivi Jõgeva
Karmen Oidermaa
Maret Siilivask
Hans Peentaim
Anton Kübbard
Anu Vihula
Tiiu ja Peeter Sohard
Klubi Teine Võimalus
Kadri Kurvits
Kaja Parson

MTÜ Võhanduveere on asutatud 2005. a. Asutajaliikmeid oli 10, praegu on liikmeid 20. Liikmed on eraisikud, kelleks on kohalikud külaelanikud.

Ühingu eesmärgiks on Leevi ümbruse külade elanike ja nendega seotud isikute ühtekuuluvustunde taastamine, kultuurielu edendamine, terviseelise eluviisi ja tervisespordi propageerimine, säästva arengu, loodushoiu, maastikuhoolduse ja heakorra parendamisega

seotud projektide algatamine ja elluviimine, liikmelisuse kaudu teadmiste omandamine ja harituse tõstmine (õpiringid ja vabaharidustegevus), kohalike traditsioonide taaselustamine ja jätkamine, talukultuuri kui eluviisi propageerimine nii tootmis-, äraelamis- kui hobitalu näol, piirkonna küla- ja kultuurielu tutvustamine maakonda, kodukoha ajaloolise kogumine ja tutvustamine.

Oma tegevuse alguses korraldasime külas ühiseid üritusi. Need on jäänud traditsioonilisteks ja toimuvad ka praegu. Juba hulk aastaid enne „Teeme Ära“ kampaaniat ja MTÜ moodustamist korraldasime külas kevadisi koristustalguid, vastlapäeva ja külapäeva. Üritused on olnud rahvarohked, näiteks viimasel külapäeval osales üle 300 inimese. Juba esimesel koristuspäeval osalesid lapsed koos vanematega ja sellest ajast on jäänud noored meie tegemiste juurde. See on ka ehk põhjuseks, miks meie kü-

laplats püsib korras ja pole esinenud lõhkumisi. Organisatsiooni tugevnedes asusime koostama küla arengukava, hiljem Põlvamaa Arenduskeskuse abiga ka küla arengukontseptsiooni.

2006. aastal lõpetas kohalik algkool oma tegevuse ja võtsime eesmärgiks kooli territooriumile, mis asub kaunis kohas Võhandu jõe kaldal, kujundada külalplats. Praeguseks on enamik soovitud valmis ning korraldamisjärg on jõudnud vana koolimaja hoonele. 2012. a. sai koolimajale paigaldatud uus katus. Järgmiseks soovime asuda vana koolimaja ruume korraldama, kus esimeseks sammuks oleks muuseumiruumide akende vahetus.

Viimase viie aasta tähtsamad projektid:

*2009.a. Võhanduveere vabaõhukeskuse põhiprojekti koostamine.

Kultuuriministeeriumi toetus 50 000 krooni, Veriora vallavalitsuse toetus 90 420 krooni.

*2009.a. Võhanduveere vabaõhukeskuse I etapi ehitamine. PRIA toetus 737 107 krooni, üldmaksumus 821 677 krooni.

*2009.a. Leevi piirkonna arengukontseptsiooni koostamine. Kontseptsiooni koostamine aitab kaasa piirkonna arengu kavandamisele. PRIA toetus 89 048 krooni.

*2009.a. Leevi külalplatsile välikäimla rajamine. PRIA toetus 24 582 krooni. Teostus 2010 kevadel.

*2010.a. Leevi küla Võhanduveere vabaõhukeskuse II etapp. (Rajada mänguväljak, telkimisplats ja lõkkekoht, parklad, püstitada grillikojad.) Meede 3.2 toetus 668 736 krooni, kogumaksumus 743 040 krooni. Ehitamine 2011.a., avamine oktoober 2011.a.

*2010.a. Leevi külapäev. KOPi toetus 9 907 krooni, KULKA toetus 2 000 krooni, kogumaksumus 11 017 krooni. Osalejaid 223.

*2012 a. Võhanduveere Looduskeskuse katuse vahetamine LEADER meede 20 000 eurot. Teostus 2013 kevadel.

*2012.a. Leevi kodukandipäev. KOP toetus 924 eurot. Osalejaid 142.

*2012.a. kogumik „Sarvemäelt Leevile“ - Leevi ja selle lähipiirkonna külade ajalugu, lähiajalugu, pärandkultuuri ning olulisi inimesi tutvustav raamat. KOP 1475 eurot.

*2013.a. Kodukandipäev – Leevi kool 85. KOP toetus 1 595.50 eurot, projekti eelarve kokku 1775,00 eurot, külapäeval osales üle 300 inimese.

*2013.a. Vildivaimustus Leevil (viltimise õpitoad). KOP toetus 200 eurot, toimus 8 korda keskmiselt 15 osalejaga.

*2014.a. Leevi kooli muuseumi akende vahetus ja õhksoojuspumba paigaldamine. KOP toetus 2000 eurot.

*2014.a. Leevi kodukandipäev ning selle raames etenduse „Võhanduveere Vabariik“ lavale toomine. KOP toetus 1648 eurot ning Vana-Võrumaa kultuuriprogrammi toetus 500 eurot.

Tahame, et Leevi oleks koht, kus meil endal on hea olla, kuhu teised tahavad tulla ja kuhu siit pärit noored tahaksid taas tagasi tulla.

Selle saavutamiseks on tähtsal kohal traditsioonid, kaasamine, koostöö ja eeskuju. Nii olemegi toimetanud: arutanud tegemisi koos kõigi külaelanikega, kaasunud tegevustesse oma lapsed ja külalapsed juba väikesest peale (tahab ju iga väike laps olla millegi osaline ja tunda

ennast tähtsana täiskasvanute seas), olnud ise eeskujuks näidates, et ükski töö pole häbiväärne ja kõike ei pea raha eest tegema, püüdnud leida noortele ja eakatele huvipärast tegevust üritustel ja nende ettevalmistamisel, hoidnud au sees traditsioone. Piirkonna ajalugu on talletatud Leevi kooli muuseumis, mis avati 2007. aastal kauaaegse Leevi põhikooli õpetaja initsiatiivil. On uuritud Leevi kooli ja kogu-

konna ajalugu, koostatud kroonika-albumid, kogutud mälestusi, fotosid, meeneid. Täna on kooli likvideeritud, kuid hariduse andmisest ja omandamisest ning piirkonna elust ja tegevusest on säilinud olulist ning ajalooliselt väärtuslikku materjali, millega saab muuseumis tutvuda.

Leevil tegutseb alates 2012. aastast näitetrupp Pungad. Selle aja jooksul on lavastatud ja esitatud viis näidendit. Näitetrupi suurus on kasvanud 8 inimeselt umbes 25 amatöörnäitlejaga trupiks, kusjuures enamus näitetrupi liikmetest kuuluvad ka MTÜ Võhanduveere liikmete hulka või on nende pereliikmed. Osalejate vanus ulatub lasteaiaeaalist pensionärideni, eriti palju on lisanud viimase aasta jooksul lapsi.

Etendunud on järgmised lavastused: 2012 suvel „Pungad“ ja „Külalised“, 2012 talvel „Vana jõululaul“, 2013 suvel „Taevast sinisem ja rohi rohelisem ehk pilidikesi koolielust“, 2013. a. jõulunäidend „Tuhkapriidu seiklused“. 2014. a. suviseks külapäevaks on planeeritud näidend „Võhanduveere Vabariik“.

Aire Ilves-Luht
MTÜ Võhanduveere
juhatuse liige

MTÜ Ürgoru Arendamise Selts registreeriti 23.12.2008.

Asutajad: Agu Puniste, Peep Tobreluts, Tiiu Sohard, Raige Säde, Kai Pettai ja Reet Pettai. Hetkel kuulub MTÜsse kümme inimest ning lisaks neile on erinevate ürituste korraldamisel veel abiks hulk inimesi ehk „tagalateenistus“. MTÜ juhatuse on kolmeliikmeline.

Suuremad teostatud projektid ja nende rahastajad:

- *2009.a. koostasime Võhandu ürgoru Süvahavva kandi arengukava aastateks 2009-2015
- *2009.a. augustis toimus õppereis Rohelisele jõemaale (LEADER)
- *2009.a. Süvahavva avalike ürituste korraldamine ja telgi soetamine (KOP)
- *2010.a. novembris lõpetati LEADER programmist rahastatud „Süvahavva villavabriku muuseumi välisilme rekonstrueerimine“
- *2012.a. valmis Küladekoda sisustusega ja telgimööbel (LEADER ja MES)
- *2013.a. „Kollane aken“

*2013.a. Territooriumi hooldusvahendid (KOP)

*2014.a. Küladekoja aknakatted (KOP)

Lisaks erinevatele projektidele on meie iga-aastasteks traditsiooniks korraldada nääripidu, „Teeme Ära“ talgud, Muuseumi öö ja küladepäev.

Projekтираhastuse saamiseks nõutava omafinantseeringu teenime villavabriku muuseumi ekskursioonidest ja Küladekoja rendist. Lisaks korraldame heategevusmüüke ja kogume annetusi külaelu toetuseks.

Reet Pettai
MTÜ Ürgoru Arendamise Selts
juhatuse liige

MTÜ Veriora Tsunft loodi 17. septembril 2012. aastal, koondamaks kohalikke käsitöötajaid ja -huvilisi ning kaasamaks kogukonna liikmeid, et pakkuda neile mitmekülgset käelist tegevust.

Käsitöö kõrval tegeletakse veel taaskasutuse propageerimisega. Kahe aasta jooksul on regulaarselt läbi viidud erinevaid õpitubasid ja tegeletud vana mööbli restaureerimisega, korraldatud näitusi. Lisaks osalevad tsunftiliikmed aktiivselt laatadel, enamasti suveperioodil ning otsitakse ka muid kanaleid oma käsitöö turustamiseks. Meie motoks on: **ET OSKUSTEST SAAKS ÜHINE VARA!**

Liikmeid on tsunftis 1. mai 2014 seisuga 20 (autori märkus: 1 liige astus 01.05.14 MTÜst välja, samas on tsunftil kavas käesoleval aastal oma ridades „puhastustööd“ teha). Juhatuse on 2-liikmeline.

Viimase hooaja 2 suuremat projekti olid KOPi õpiringide projekt „Kõik köitmisest“ ning Leader-meetmest toetatud projekt „Veriora Tsunfti motivatsiooniprogramm“, mille viimane tegevus, täpsemalt motivatsioonikoolitus, toimub eeloleval sügisel. Väga meeldiv on olnud koostöö Veriora Valla Kultuuriga, MTÜ Võhanduveerega, MTÜ Ürgoru Arendamise Seltsiga, vähemal määral

Tsunftirahvas meeneid valmistamas Räpina Loomemajas.

Veriora Mõttekojaga. Veriora Valla Kultuuriga koostöös toimus 2013 oktoobris Leevi Rahvamajas „Käsitöökojad üle maa“ koos

üritusega „24 tundi Eestimaa rahvamajas“. Ka tsunfti köitmisepiringid ning restaureerimiskoolitus ja sellele järgnev res-

taureerimise õpikoda toimusid Leevil. Väljaspool valda on tsunfti koostööpartnerite nimekiri üsnä pikk. Sellega saab loodetavas-

ti tutvuda peatselt valmival ning samuti Leader-meetmest toetatud kodulehel.

2013. aasta „Põlvamaa Vabaühenduste Suurpäeval“ sai MTÜ Veriora Tsunft kodanikeühenduste tänukirja silmapaistva tegevuse eest Leader algatuse eluviimisel ning allakirjutanut märgati ja tunnustati sädeinimesena tänukirjaga.

Uuest hooajast ehk sügisest tsunft kogukonnale regulaarselt toimuvaid õpitubasid ei paku. Üheks põhjuseks on selleks sobivate ruumide või oma ruumi puudumine, teiseks kogukonna leige huvi õpitubade vastu. Selle asemel keskenduvad tsunftiliikmed oma oskuste täiendamisele ja arendamisele ning õpitubade pakkumisele tellimisel. Restaureerimise õpikoda soovib igal juhul sügisel jätkata, kuid siingi on raskuspunktiks sobivate ruumide puudumine, mis asuksid ka põhitagijatele sobivas kohas.

Signe Strohm
MTÜ Veriora Tsunft
juhatuse liige

MTÜ Tegus Veriora asutati 08.11.2006 seitsme inimese poolt. Praeguseks hetkeks on liikmeskond kasvanud paarikümneneni.

Enamik liikmetest osaleb aktiivselt Perenaiste Seltsi tegevustes ja koristustalgutel.

Teostatud projektidest võiks nimetada:

- 2008.a. - kirjutatud näitemäng „Sõatare“ kohaliku legendi järgi;
- 2008. a. - rekonstrueeritud Veriora vabaõhulava järve ääres Veriora alevikus;
- 2008. a. - projekt, mille kaudu

saime Veriora vabaõhulava istepingid;

2009. a. - Viluste Põhikooli almanahh;

2009. a. - 2 MTÜ liiget osalesid 2 päevasel õppereisil Läti Vabariigis;

2009. a. - Gordoni perekoolitus kahele lapsevanemate grupile;

2010. a. - Veriora valla turismiinfo välikaartide ostmine, Kirmsi

küla turismiinfopunkti ja bussijaama renoveerimine. Talgutööd ümbruse korrastamiseks ja haljastamiseks;

2010. a. - Viluste vabaaja- ja tervisesportideskuse I etapi rajamine;

2011. a. - Veriora külakeskusesse vajalike vahendite muretsemine (võimlemispallid, muusikainstrumentid, lauatenise laud, reke-

tid, õmblusmasinad, overlokkimasin);

2011. a. - MTÜ liikmetega ühine Olustvere hoidistemessi külastus;

2011. a. - Põlva Maakonna MTÜ-de koostööpäeval MTÜ Tegus Veriora tutvustamine;

2012. a. - Veriora valla MTÜde II ümarlaua korraldamine;

2012. a. - Veriora perenaiste seltsi koolitusreis Soome Vabariiki

Imatra piirkonda;

2013. a. - õppereis Läti Vabariiki;

2013. a. - Veriora vabaõhulava välisilme parendamine;

2013. a. - Punutiste õpitoa korraldamine Leevi rahvamajas;

2014. a. - Vitskorvide punumise õpituba Leevi rahvamajas

Kaire Leikin
MTÜ Tegus Veriora
juhatuse liige

Ahoj Slovakkias!

Projekti „Europe Makes School in Estonia“ raames külastas Viluste Põhikooli Tartu Ülikooli välistudeng Lucie Kremenova. Lucie on pärit Slovakkias ja õpib TÜ-s ühe semestri vältel.

Külastusele eelnevalt palusin 8. ja 9. klassi õpilastel mõelda teemasid ja küsimusi, millest Lucie võiks rääkida ja millele vastata. Selgus, et paljud õpilased ei tea Slovakkias suurt midagi. Sellest tulenevalt leppisime Luciega kokku, et ta annab ülevaate oma kodumaast, tutvustab Slovakkia koolisüsteemi ja räägib põgusalt ka oma Eesti muljetest.

Külastus leidis aset 15. mail kooli raamatukogus. Lucie palus meil hoolikalt kuulata kokkuvõtet Slovakkias, sest veidi hiljem oli tal meile plaanis ka viktoriin korraldada. Saime teada, et Slovakkia, riik Kesk-Euroopas, on tuntud oma kaunite mäeahelike, kanjonite ja rohkearvuliste koobaste poolest. Saime ka teada, et pindalalt on Slovakkia vaid veidi suurem kui Eesti, aga rahvaarvu erinevus on mitmekordne- Slovakkias elab peaaegu 5,5 miljonit elanikku. Lucie

ütles, et seetõttu on Eestis väga lihtne üksi olla- lähed välja ja oledki üks, seevastu Slovakkias on selline võimalus harv.

Külaline tutvustas meile põgusalt Slovakkia ajalugu ja tänapäeva. Ka Slovakkia ühines Euroopa Liiduga 2004.a 1. mail nagu Eestigi. Ka Slovakkias on olnud pikk ja valutusterikas ajalugu, millest annavad tunnistust paljud kindlused. Elu Slovakkias on veidi odavam kui Eestis. Slovakkia mäesuusakeskused ja keskaegsed linnused ootavad turiste.

Igal maal on omad kombad ja nii ka Slovakkias. Kevadpühade paiku on noormestel komme tungida tütarlaste magamistuppa ja valada magav neiu üle külma veega. Lisaks sellele piinale, peab neiu noormestele ka kaunitl värvitud mune, toitu ja raha andma. Komme on üsna levinud ka tänapäeval, eriti väiksemates külates.

Saime ka ülevaate Slovakkia köögist. Traditsioonilised road on kartuliklimbid lambapiimast valmistatud juustuga, kartulipannkoogid küüslauguga, saia sisse uuristatud avas pakutav küüslaugusupp, erinevat sorti

pannkoogid ja struudlid.

Selgus, et Slovakkia koolisüsteem on suures osas üsna sarnane koolisüsteemiga Eestis. Õpilased käivad koolis 5 päeva nädalas. Päevas on olnud vanusest 4-8 tundi. Küll aga algab koolis õppimise kohustus lapse 6 aastaseks saamiseni ja kestab 10 aastat. Kõige parem hinne on „1“ ja halvim „5“.

Külalise poolt antud ülevaade kuulatud, oligi käes aeg värskeid teadmisi testida. Õpilased said hakka üsna hästi ja esikoha ning väikese auhinna pälvits 8. ja 9. klassi poistest koosnev võistkond.

Viimase õppetunni veetsime slo-

vaki keelt õppides. Saime teada mõned elementaarsed fraasid. Oskame nüüd slovaki keeles tervitada ning end tutvustada. Harjumatu on kaa-shäälikute paljusid ja rõhumärkide kasutamine. Läbi viidi ka mõnelauserine etteütlus, mis osutus päris keeruliseks pähtlikuks.

Plaanitud kahe õppetunni asemel veetsime koos kolm tundi. Loodan, et Lucie Kremenova külastäik aitas meie õpilastel näha võõrkeelte õppimise vajalikkust ja lisas veidi rahvusvahelist hõngu igapäevasesse rutiini. Ahoj!

Kairi Kase

Viluste Põhikooli inglise keele õpetaja

Kevadised tegemised lasteaias Õnneseen

On juunikuu... Lasteias oli lõpupidu, pääsupojad läksid pesast teele, et oma tiibade tugevust proovida. Algavad suvepuhkused, kõik mõtlevad, kuidas puhkust parimal viisil kasutada. Kõik me vajame midagi kosutavat hinge, kehale, vaimule.

Järjest rohkem hakkame tagasi vaatama oma juurte poole, väärtustama oma rahva kultuuripärandit, esivanemaid, loodust. Õppeaasta jooksul oleme suunanud lapsi põhiväärtusi paremini märkama, mõistma ja ellu rakendama, tehes seda kõike läbi tähtpäevade, ühistegemiste, muinasjutude, vanasõnade ja kõnekäändude. Koostööna on teoks saanud palju toreid ettevõtmisi. Siikohal anname väikese ülevaate lasteaias kevadistest toimetustest:

- Ruudo issi Marko käis lastele hommikuringis pilli mängimas. Koos oli tore laulda ja lustida. Aitäh mõnusa muusikahommiku eest!
- Külastasime kooli raamatukogu ja uudistasime õpilastööde näitusel.
- Emakeele päeva raames toimus lasteaias luulehommik. Iga laps õppis kodu luuletuse, mida lasteaias kordasime. Kõik lapsed said medali ja tänukirja osalemise eest. Kohal olid ka kostüümides üllatuskülastajad, kelleks osutusid lapsevanemad. Täname üllatajaid!
- Vastse-Kuustes toimunud X luulepäeval Põlva maakonna lasteadeadele „Kõnnin üle vikerkaare-pihud luulehelmeid täis“, esindasid lasteaeda Kristiina Viita 4.a., Riko Matto 3.a. ja Maritte Arianne Plaado 5.a., kes sai eriauhinna näitlejameisterlikkuse eest. Alati ei ole oluline võit, vaid hoopis osavõtt ning julgus, soov ja tahe proovida ning kogeda midagi uut. Aitäh tublidele lastele!
- Vastlapäev oli kahjuks lumeta ja pika liu võistlus jäi seekord pidamata. Tutvustasime lastele vanu rahvakombeid, vastlatoite ja-mänge, rääkisime ka tööddest ja tegemistest, mida tohtis sel päeval teha ja mida mitte.
- Koostöös Veriora Valla Kultuuri- ja tähtsastime vanavanemate päeva, kus esinesid lapsed meeleoluka kontserdiga. Vahvate tantsudega üllatasid memmede tantsurühm Eideratas ja külalisesinejaks oli tuntud loomade hingeelu tundja Aleksei Turovski. Tänuõnad edastame Piretile, kõikidele esinejatele, õpetajatele ja osalejatele!
- Osalesime AS Balbiino poolt korral-

- datud jäätisepaberi kujundamise konkursil „Minu jäätis“.
- Munapühade ehk lihavõttepühade tähistamine on tore traditsioon, mis rikastab lasteaias igapäevaelu ja annab juurde uusi teadmisi. Lihavõttepühade nädalal dekoreerisime ruume, kaunistasime munakarpe ja meisterdasime plastmunadest lihavõttejäneseid.
- Võru kultuurimajas „Kannnel“ käisime vaatamas harivat ja imelist loodusfilmi „Pruunkarude elust“.
- Oma ametist palusime rääkima Ottomari emme Kristeri, kes töötab Põlva Haigla sünnitusosakonnas öendusujuhinna. Ta rääkis lastele oma tööst, õpetas lihtsamaid esmaabivõtteid, haava sidumist ja plaastri kasutamist kriimustuste puhul. Kõik rühma nukud said plaasterdatud ja sidemetesse. Ottomari emme kinkis Õnneseen rühmale beebi-nuku. Suur aitäh õpetlike nõuannete eest!
- Koos Raneli emme Margitiga meisterdati ralliautosid. Margit õpetas lastele kaartide valmistamise võtteid ja tehnikaid ning näitas vajaminevaid vahendeid ja tööriistu. Oli tore hommikupoolik, aitäh Sulle!
- Külastasime Põlva Kultuurikeskuses teatrietendus „Jälle need naksitrallid“.
- Liikumisaasta raames toimus maakonna lasteadeade ühisliikumine „Sinu sammud loevad“. Kõigi maakonna lasteadeade lapsed tegid tervissporti ühel ja samal kellaajal.
- Võro Instituudist külastas lasteada Terje Lillmaa. Tema tutvustas oma armsat pupiteatrit. Etenduses said ka lapsed kaasa lüüa. Osalemine etendu-

ses tekitas palju elevust.

- Koos Ruudo issiga meisterdati uhkeid laevukesi. Lastele pakkus puutöö suurt huvi, kõik olid agaralt ametis. Nii mõnigi laps nõudis õhtul emmelt-issilt saage ja peitlit. Aitäh Ruudo issile õpetliku ja huvitava koosteguvuse eest!
- Võro Instituudi ja MTÜ Sanna Mõisakeskuse korraldatud Adsoni-nimelisel luulõlõgõmisvõistlusõl sai Maritte Arianne Plaado oma vanuserühmas I koha. Suur tänu luuletuse „Titt ja kurõ“ esitajale Maritte Ariannele, autorile pr. Sirje Mältonile ja Maritte Arianne ema-le Marile.
- Selle-aastane tervisenädal oli seotud liikumisaastaga ja vabariikliku südamedalaga. Tegime sporti ja õppisime, kuidas olla tervem ja tugevam.
- Lasteada külastas Ameerika Ühendriikide haridusantropoloog professor Kara Brown, kes uuris võro keele õpetamist lasteaias. Talle meeldis meie lasteaias väga, samuti oli ta lummatud meie kodukoha kaunist loodusest.
- Tähistasime emadepäeva kontserdiga, kus lastel oli võimalus näidata, mida kõike on nad aasta jooksul õppinud.
- Külastasime Veriora raamatukogus fotonäitust „Liblikad“ ja kohtusime fotode autori Heidi issi Ainiga, kes väga huvitavalt rääkis liblikatest. Milliseid liike on meil Eestis, kus nad elavad, mida söövad-joovad, kuidas käib liblika eluring ning kuidas liblikaid jälgida. Lastel tekkis palju küsimusi ja need küsimused said ka vastused. Aitäh õpetliku ja huvitava ettekande eest Ainile ja vastuvõtu ning kostitamise eest Hel-vele!

- Õppeaasta jooksul on õpetajate Kairini, Anneli ja Annika nobedate näpude alt valminud ilusad esinemiskostüümid. Sebastiani emme Leiu on varustanud meid mitmesuguste kangaste, peakatete ja maskidega. Aitäh Sulle!
- Tänuõnad meisterdamisvahendite eest meie sõbrale Taavole!
- Osalesime Põlva maakonna koolieelikute XIII spordifestivalil „Maade ja rahvaste tantsud“. Loosi tahtel tuli meil esitada tänavatants. Tantsu jaoks meisterdas Marti ja Rivo vanaisa Gustav lastele puidust autoroolid. Brigitta Miia issi Kalve mureses liiklusemärgid. Tänu teie abile muutus meie tants väikeseks lavastuseks ja pälvits palju kiidusõnu. Suur aitäh teile!
- Osalesime Peugeot esinduse korraldatud laste joonistusvõistlusel „Euroopa aasta auto Peugeot 308“.
- Toimus lasteaiasõpetajate piknik, seekord lustisime Leevi külalplatsil. Täname korraldajaid!
- Lasteaias ühisteguvused lõpetasime 1.juunil traditsioonilise kevadpeoga, kus esinesid kontserdiga lasteaias lapsed ja koolist õpetaja Helle Mendriku klassi lapsed. Aitäh osalejatele mõnusa koostöö eest!
- Täna kolleegid, lapsed ja nende vanemad, vallavalitsust, kooli, Veriora Valla Kultuuri ja kogukonda meeldiva ja sujuva koostöö eest! Soovin teile ilusat päikselist suve, tõhusat puhkust ning suurepäraseid uusi ideid ja mõtteid! Taaskohtumiseni !

Reet Aasma

lasteaias direktor

KOOLIUUDISTE VEERG

MAI

- 3.5.14. Kooli 245.aastapäevale pühendatud VILISTLASTE KOKKUTULEK.

• RAAMATUKOGUS:

Tiiu Leesi taimesead – kott suveraamatute kandmiseks.

Vilistlaste Tiiu Leesi taimeseadad ja Urmas Sokmani autopildid.

Vilistlaste ja õpetajate trükilooming

Kooliloo pildid ja arvutiesitlused, projektide materjalid

- 7.5.14. oli Viluste kooli võrkpallitüdrukutel rõõm näha enda ees treenerina Saksa-maa naiste korvpalli kõrgliigas DJK Brose Bambergi ridades pallivat meie kooli vilistlast Liisi Sokmanit, kes viibib kodus puhkuse. Külalistreener tõi elevust ja vaheldust meie võrkpallitreenni ja õpetas meie pallimängijale uusi väga vajalikke tasakaalu- ja koordineerimisõpetusi (õp E. Sokman).

- 8.5.14. Maakonna koolide murdmaajooksuvõistlused.

• Heategevuslik teatejooks Põlvas.

- 12.5.14. Ülekooliline rekordite päev. Saavutati 2 uut rekordit: 6.-7.kl T 100m jooks Agnes Nugis tulemusega 14,27 ja 6.-7.kl 1000m jooks Uku Rätsep tulemusega 3,34,25.

- Kohtumine TÜ välistudengi Lucie Kremenovaga Slovakkias (8. ja 9. kl õp K. Kase)

- 17.5.14. RÄPINA LAULU- ja TANTSU-PEOL osalesid tantsurühmad Vipsik, Vingerdi ja No Selge (õp K. Salf ja E. Sokman).
- 8.kl uurimistööde kaitsmine raamatukogus (direktor K. Sulg)

• 19.5.14. Kooliajalooline matkamäng projektipäeval Katuseateatril :

1. Koolipere külastas ühiselt esimest teadaolevat kooli asupaika Siilbaumi talumaadel, kus Evi Mähhari ja Ivo Tombaku kaasabil istutasid 9. klassi õpilased tamme Viluste kooliloo kestvuse märgiks, kõik klassid sidusid tammele soovipaelad.
2. Peatuti vallamaja juures ja eelmiste koolimajade asukohtades. Ajalugu tutvustas Katuseateater ja ühiselt loeti kooliluulet.
3. Koos Tiiu Leesiga meisterdati looduskuju.
4. Õp Riina Villaku juhendamisel sai vaadata vikerkaart, määrata tuule suunda ja teha õhukatseid.
5. Õp Rommi Aia kontrollpunktis sai veeata vaheajaga vana meele ja kuulda Sibulamae ajaloo.
6. Endiselt õpetajalt Evi Mähharilt sai küsida vana aja koolielu kohta.
7. Õp Ene Mähari juures toimus pioneeriaegne rivivõistlus.
8. Katuseateatri juures sai teha kino ja lahendada salakirju.
9. Endised Katuseateatri tegijad pildistasid ja kirjutasid toimuvast reportaaži.
10. Mängu lõpetamisel kuulasime klasside luuletusi.
11. Kõikidele majapidamistele kooli läheduses, kus kunagi elasid õpetajad, kinkisime suviseks kasvatamiseks rukkililli.
- 21.05.14. Tilis maakonna 1.-4.kl KERGE-JÕUSTIKUVÕISTLUSED
- Kirke Tammperre- 60m jooks, kaugushüpe ja 600m jooks 2.koht.
- Uku Rätsep- kaugushüpe 3.koht, 800m jooks 2.koht.
- 26.5.14. Põltsamaa ametikooli tutvustus 8.-9.kl (õp K. Kase)
- 29.5.14. Viimane koolikell 9.kl (8.kl ja õp M. Seppo)
- 30.5.-1.6.14. VÕIMLEMISPEOL Tallinnas osaleb tantsurühm No Selge (õp K. Salf).

JUUNI

- 1.6.14. 3.kl võru keele ring esineb näiden-diga lasteaias kevadkontserdil (õp H. Mendrik ja A. Liiv)
- 2.6.14. 1.-8.kl MATKAPÄEV
- 5.6.14. 1.-8.kl LÕPUAKTUS
- 7.6.14. Põlvamaa LAULU- ja TANTSU-PEOL osalevad tantsurühmad Vipsik, Vingerdi ja No Selge (õp E. Sokman ja õp K. Salf), mudilaskoor, lastekoor, poistekoori poisid (K. Juurma).
- 13.6.14. 9.kl LÕPUAKTUS

Selles lehenumbris jagab lehelugejaga oma reisimuljeid Kaia Kaldoja, kes töötas ja reisis aasta Austraalias

Inimeste võimalused reisida ja maailma näha on täna tunduvalt suuremad kui kas või kümme aastat tagasi. Samuti on inimeste põhjused reisimiseks erinevad. Miks Sina, Kaia, tahtsid minna Austraaliasse?

Reisihuvi tekkis juba aastaid tagasi, siis soovisin vahetusüliõpilasena mõnes välisülikoolis mõned kuud studeerida. Kuna elul on omad käigud, siis jõudsin selle unistuse realiseerimiseni alles 2012. aastal, mil alustasin välisüliõpilaste vahetusprogrammi kaudu Austraalia koolidesse kandideerimisega. Kandideerimisprotsess oli pikk ning kuna elu Austraalias tundus Eesti elust oluliselt kallim, siis otsustasin mõned kuud varem Austraaliasse kohale lennata. Hiljem selgus, et see otsus oli õppimise stipendiumi saamiseks vale. Küll aga oli selleks ajaks mind Austraalia loodus, kliima ja inimesed ära võlunud ning otsustasin terve aasta lõpuni olla, kuigi esialgne eesmärk jäi täitmata. Sellegipoolest võib öelda, et reisimise käigus saadud kogemus, mälestused ja ka keelepraktika olid ehk väärtuslikumadki.

Millisena Sa seda maad ja rahvast ette kujutasid? Milline oli tegelikkus?

Kuna enne minu reisi olid väga paljud eestlased Austraalias käinud ning sellest ka raamatute, blogide ja facebooki suhtlusgruppide kaudu kogemusi jaganud, siis otsustasin kogu selle infokülluse juures alustada täiesti avatud meele ja puhta lehena. Iga inimese kogemus on ju erinev ja kehva kogemus ei tähenda, et midagi reisisihtkohal viga oleks. Kohvrit pakkides oli ainus ettekujutus selle maa kliimast, mis hiljem osutus samuti petlikuks. Sõbrad ja tuttavad soovitasid natukenegi soojemaid riideid kaasa võtta, sest kuigi Austraalia on suvel paras kuum kõrb, siis talvel võib ka jahedamaid ja vihmasemaid ilmasid ette tulla. Mina seda soovitusi kuulda ei võtnud, no kui jahedaks seal ikka saab minna?! Nüüd tean, et teatud piirkondades on tõesti aastaringiselt 30 soojakraadi, kuid Perthis, kus mina esialgu paiknesin, liginesid talve varahommikutel soojakraadid pigem nulli ligi.

Millega Austraalia Sind üllatas, nii heas kui ka halvas mõttes?

Kõige suuremaks üllatuseks oli ehk see, et heas kliimas tõepoolest ei saagi kehva tuju tekkida. Inimesed on igal pool rõõmsameelsed ja vastutulelikud ning kuigi neid ehk iga kord ei huvitagi vastus küsimusele: “Hey, how are you?”, siis võib ka täiesti võõra inimese naeratus tuju heaks teha.

Kui kaua Sa Austraalias olid ja kas Sa soovid sinna veel tagasi minna?

Olin Austraalias natukene alla ühe aasta. Ilmselt oleks soovinud isegi teist aastat seal veeta, kuna riik on nii suur, nii mitmekülgne ning nii palju jäi nägemata, siis sellegipoolest otsustasin vahepeatus Eestis teha, et pooleliolevad õpingud ära lõpetada.

Kui Sa võrdled noorte elu Eestis ja Austraalias, siis millised on erinevused?

Austraalia noorte elu on küllaltki sarnane Eesti omaga, v.a ehk see rannakultuur. Iga vaba päikeseline hetk veedetakse rannas surfates, randades paiknevatel avalikes grillikohtades toitu valmistades ja sõprade või perega aega veetes. Kohati üllatas mind kokkupuude nii mitmegi noorega, kes on juba viieteistkümnelt kooli pooleli jätanud, et vanemate farmis töötamisega alustada, kuigi selliseid juhuseid oli pigem kaugemates maapiirkondades, mitte linnas.

Kuna lisaks Austraalia noortele on riigis ka palju eri riikide rändureid, noori *backpacker*’eid, siis nende igapäevast elu jälgides võib seda pidadaagi nõ isendaga toimetuleku, töötamise ja võõrkeele õppeks. Paljud noored *backpacker*’id on vahetult gümnaasiumi või ülikooli lõpetanud ning on tulnud nõ vaheaastale, et reisi-, töötamise- ja keelekogemust saada.

Kui lihtne on Austraalias tööd leida, haridust omandada?

Hoolimata erinevates foorumites väljaöeldud hoiatustele töö leidmise keerukusest, leian mina isiklikult, et asjalik, huvitatud ja töötahteline noor leiab kindlasti tööd. Ei tohi lootma jääda, et keegi sinu uksele koputab ja tööd

Juhul kui jalad ei kannu, siis Austraalia ute’ga (kastiga auto) jõuab randa igal juhul.

pakub. Selleks peab ikka ise pingutama. Minule, eestlaslikult tagasihoidliku loomuga tüdrukule, oligi esmalt ebamugavalt võõras tööandjale mitmel korral endast märku anda. Aga ainult nii jäädakse silma ja meelde!

Samuti ei tähenda Austraalias töötamine ainult sidrunikorjamist ja jubedat tööd loomafarmis, nagu on üldkujunenud arvamus meie kaasmaalaste seas. Kui suurelt unistada ja ka unistuste täideviimiseks midagi teha, siis võib ka erialast tööd leida.

Hariduse omandamine on keerulisem ja seda just rahaliste ressursside tõttu. Välismaalaste õpingute kulud väga kõrged. Õpingute finantseerimiseks peab palju töötama, lubatud piirmäärast (20 töötunnist nädalas), tihipeale ei piisa. Kohtasin minagi juhuse tahtel Lõuna- Korea noori, kes kõik kooli kõrvalt vabaks jäänud aja ümbrikupalga teenimiseks kulutasid.

Austraalia on suur maa, mis läbib mitut kliimavöödet ja kus leidub mitmeid äärmusi. Kui palju Sinul õnnestus mööda riiki liikuda?

Austraalia on tõesti kohutavalt suur maa. Kohe nii suur, et Eesti tuttavatel ei mahu kuidagi pähe, kuidas mandri teisel serval paiknevaid sõpru ei kohata. Sellegipoolest õnnestus minul kuuajase

reisiga läbi sõita mandri läänekülge. Reis oli täpselt planeeritud augustikuuks, kui Perthis näpistasid öökülmad, üleval põhjapool oli iga rannaskäigu tulemusena päikesepõletus garanteeritud. Kogu reisi vältel häämmastas Austraalia loodus, mis esialgse ettekujutuse kohaselt oleks pidi olema vaid suur liivakõrb. Ere tähistavas, suurepärase päikeseloojangud kaljulistel randadel, 80 miili pikad puhtad liivarannad, koralid, helesinine merevesi, milles toimetavad erkkirjud kalad ning kuristikud, kus vahel voolab jääkülm ja kristalselt puhas vesi ning veel palju muud.

Kas Sul õnnestus kohtuda põlisrahvastega? Mis nendest kohtumistest meelde jäi?

Tõesti, sellesama kuuajase reisi jooksul sattusime ühest kohalikust põlisrahva grillfestist mööda jalutama. Külalislahke pererahvas jagas muusikat, jutte ja janustele joogipoolist. Seega oli vahetu kokkupuude põlisrahvaga tore. Samuti kohtas linnatänavatel palju didžeriduud ehk bambusest valmistatud aborigeenide muusikainstrumenti mängivaid kohalikke ning linnaparkides suureliikmelisi perekondasid päeva püüdmast.

Mida austraallased söövad, milline on Sinu nõ Austraalia

lemmiktoit? Millisest Eesti toidust puudust tundsid?

Kahjuks jäi Austraalia rahvusroog steik friikartulitega, traditsiooniline kanguruliha ja lihapirukas minul maitsemata. Küll sai nii mitmelgi korral proovitud inglise mõjutustega “fish and chips”i ehk fritüüritud kala ja friikartuleid. Kuna viimane on minu jaoks liiga rammus, siis kujunesid minu lemmikuteks kohalikud Aasia toidunurgad. Austraalia on väga multikultuurne, siis võin ehk Austraalia indialaste poolt valmistatud karrit oma lemmik- Austraalia toiduks pidada. Eesti toidust igatsesin kõige rohkem leiba ja tatart, mis tegelikult on kõik ka Austraalias kättesaadavad. Peab lihtsalt õigest kohast otsima.

Kas Sa soovitsid ka teistele sellist kogemust?

Austraalia viisa raames tehtav töö on “juhusliku loomuga”, mis sobib hästi kokku ideega reisi- da ja maad näha, olles samaaegselt ideaalseks abivahendiks reisiraha teenimiseks. Reisimine ei pea ainult piirduma Austraaliaga, kuna häid reisipakkumisi sealt leiab ka Aasiasse. Leian, et kogemuse mõttes võiksid kõik noored seda huvi korral proovida. Minul pole miskit kahetseda! Olen rõõmus, et ühe unistuse julgesin teostada.

Küsis Enel Liin

Karijini looduspark - usumatult looduskaunis koht kaljude ja külma allikaveega.

Pinnacles - kõrb lubjakivi moodustistega.

Töö Austraalias ei kujuta ainult endast raske õunakoorma all ägamist, võib ka lilli noppida.

Pool sajandit apteegitööd

29. aprillil tähistas oma suurt juubelit põline Veriora apteeker Linda-Helene Punnek.

Linda alustas oma apteekriametit 1948.aastal praeguses Jaama tn.39 majas. Veriora apteek nendes ruumides avati peale sõda 1947.aastal.

Koos tööle asumisega alustas Linda õpinguid Tallinna Meditsiinilises Keskkoolis. Õpingute ajal suunati teda ka teistesse apteekidesse. Nii on Linda töötanud ka Võru, Lepassaare ja Leevi apteegis.

1956.aastal, asus ta Veriora apteegi juhataja kohale. Kuna siis puudus kiirabi, oli apteegipersonalil kohustus osutada ka ööpäevaringset arstiabi.

Aastal 1982 kolis apteek Veriora

sovhoosile kuuluvasse uude majja, praegu Uus tn.7.

Peale pensionile jäämist töötas Linda Punnek veel edasi osalise tööajaga kuni aastani 2000 – seega pool sajandit apteegitööd.

Lindast (rahvasuus Apteegi Linda) kirjutama ajendas meid austus ja lugupidamine tema vastu. Linda poole minnes saad alati sõbraliku naeratuse ja sooja vastuvõtu osaliseks, vajadusel ka tervisehädade leevendamiseks head nõuannet. Vaatamata kõrgele eale on Linda ikka tegus ja toimekas. Üks Lindat armsaks pidav sõber kirjutas ilusa ja juubilari igati iseloomustava luuletuse.

Maika Varrask
Marve Petersell

LINDA – 90

Linda on olnud Kevadetüdruk,

Linda on olnud Kevadeneiu,

Lindal on kevadel lilled süles,

Sünnipäev tõstab me Linda nüüd üles.

Aastad on toonud nii muret kui rõõmu,

Arstirohtugi mõne sõõmu.

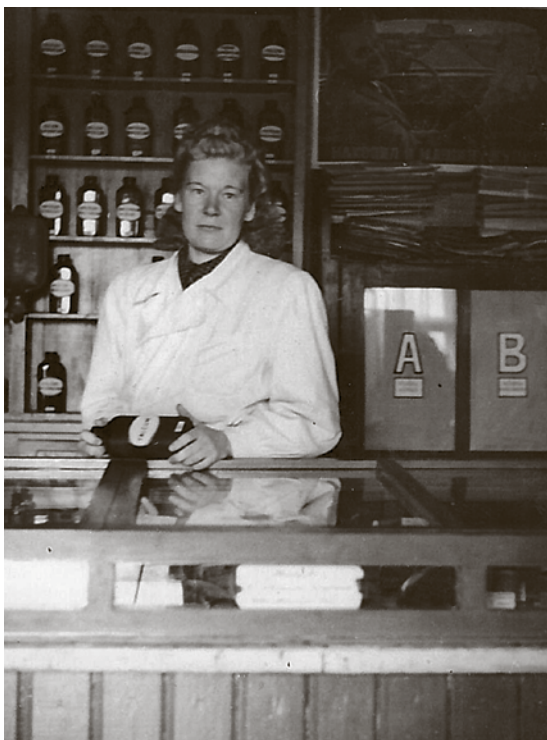
Armas ja kallid oled me Linda,

Käes on 90 ja seda Sa hinda.

Sõbrad Sind tänavad, hing on Sul hea,

Tervist ja õnne ja palju, palju veel head!!!

Milvi Aia

Linda apteekriameti alguses.

Linda oma 90. aasta juubelil.

Tunnustusüritus

08. aprillil 2014 tunnustati aktiivsemaid abipolitseinikke Veriora Vallavalitsuses tehtud töö ja igakülgse abi eest.

Põlva politseijaoskonna teenistuse vana Arvo Turba ja Veriora vallavanem Enel Liin andsid pidulikult üle koostöös politsei ja Veriora Vallavalitsusega soetatud taktikalised vestid. Vestide uuteks omanikeks said muljetavaldava staažiga abipolitseinik Tiit Mähar, kes on vabatahtliku tööd teinud juba 19 aastat ning 2013 aasta oktoobris liitunud ja erakordset aktiivsust üles näidanud Rudolf Tigas.

Veriora vallas on neli abipolitseiniku, kes on eelmise aasta jooksul kogukonna turvalisust taganud kokku 250 tunni ulatuses. Statistika näitab, et 2013. aastal oli Veriora vallas keskmine kuritegevuse tase tunduvalt madalam Põlva maakonna, kui ka kogu Eesti keskmisest. Väiksem kuritegevuse tase Põlvamaa omavalitsuste hulgas on vaid Vastse- Kuuste vallas.

Kes on abipolitseinikud? Abipolitseinikud on inimesed, kes osalevad politsei tegevuses vabatahtlikult ja omast vabast ajast. Olles siseturvalisuse tagamisel politseile oluline partner, aitavad nad luua turvalisust, täiendavad politseiorganisatsiooni, toovad juurde teadmisi ja oskusi ning on turvalisuse saadikud kogukonnas.

Abipolitseinikuks võib saada iga täisealine Eesti kodanik, kes valdab kehtestatud nõuetele vastaval määral eesti keelt, kelle minevik on laimatu ning kelle keheline ettevalmistus ning tervise seisund võimaldavad täita abipolitseiniku ülesandeid.

Täpsemat infot jagavad Sinu piirkon-

napolitseinik ja Lõuna prefektuuri vabatahtlike koordineerija Rauno Arna (rauno.arna@politsei.ee, 730 8753). Lisaks on võimalik üld-informatsiooni saada aadressilt www.abipolitseinik.ee.

Kaide Kivisild
Siekaitseakadeemia kadett

ÕIGE AEG ON ÕPPIDA!

Jaanika Kogri (35), elab Põlvamaal, kuid valiti 2012. aastal Võrumaa aasta õppijaks ning Eestimaa aasta õppija eripreemia laureaadiks.

Tema kooliteele jätsid juba alguses oma pitseri terviseprobleemid. „Olen lapsest saati olnud pidevalt arstide järelvalve all. Selle tõttu vabastati mind põhikooli lõpueksamitest ning Rannu Keskkoolgi jäi kümnendas klassis pooleli. Läksin arstide soovitusel toonasesse Tartu Ehitus- ja Kergetööstuskooli masinõmbleja eriala õppima, sest sealne õppekorraldus võimaldas õpipinget hajutada,“ meenutab Jaanika. Aga pooleli jäi seegi kool – nii tervise kui pere suurenemise tõttu. Hiljem õnnestus Jaanikal masinõmbleja kutse küll omandada, kuid keskharidust ta paraku ei saanud.

Aastad läksid, pere suurenes. Vahepeal käis Jaanika tööhõiveameti kaudu kokakursustel, kuid oli eelkõige täiskohaga ema. „Pidasin vajalikuks end igal võimalikul juhul lapsevanemana koolitada ja kuigi ma palju aastaid tööturul ei osalenud, olen uhke, et olin ja olen edaspidigi oma elu kõige väärtuslikumas – ema ametis.“ Suur soov omandada keskharidus sai ometi teoks 2012. aastal, kui kooli lõputunnistus ulatati Jaanikale koos hõbemedaliga. „Loomulikult tuli õppima asudes kodune elu ümber korraldada. See õnnestus elukaaslase toel, kes suure osa enda kanda võttis,“ on naine tänulik. „Raskustest saimegi koos perega üle, aga ka enese tahte ja kohusetundeta ei sünniks midagi. Õpetajad ja klassikaaslased olid samuti inustajateks. See kõik oli üks suur meeskonnatöö! Minu jaoks oli tähtis ka see, et oleks hetki, mil saab ennast kõigest välja lülitada – see aitas väga.“

Jaanika jaoks on õppimine aidanud leida suuremat enesekindlust, sest väikest kasvu heledapäist nelja lapse ema ei pruugita alati tõsiselt võtta. „Saan kaasa rääkida kodukoha arengut puudutavates küsimustes – ma ju tahan, et minu lastel oleks seal hea elada! Tänapäeval ei saa enam nii, et töötad ühel kohal 30 aastat ja teed muudkui ühtesid ja samu asju, kõik muutub ja areneb,“ leiab Räpina lasteaia kokana töötav naine, kes tantsib rahvatantsu, tegeleb vabatahtlikuna kodukoha noortega ja kavatseb sel kevadel ülikooli astuda. „Õpin, et oma elu edendada,“ võtab Jaanika jutu kokku.

Täiskasvanud õppija nädala raames tunnustame taas tublisid inimesi ja organisatsioone üle Eesti. Kui tead kedagi, kes võiks olla tunnustust väärt, esita kandidaat aasta õppija, koolitaja, koolitussõbralikuma organisatsiooni või koolitussõbralikuma omavalitsuse tiitlile hiljemalt **1. juuniks 2014**. Tunnustamise reglemendi koos esitamise vormidega leiad www.andras.ee/tunnustamine

Külliki Steinberg
Eesti Täiskasvanute Koolitajate Assotsiatsioon
Andras

**KASUTA OMA ÕIGUST ÕPPIDA!
NÕU JA INFOT SAAD:**

www.kutseharidus.ee
www.vabaharidus.ee
www.koolitusinfo.ee
www.rajaleidja.ee
www.tootukassa.ee
www.cvkeskus.ee
www.eures.ee
www.anke.ee

Kui oma perearst pole kättesaadav, vali 1220

Üleriigiline perearsti nõuandetelefon on kättesaadav olnud juba 8 aastat, ent siiski kõik ei ole endale selle meditsiinilise konsulteerimise võimalust teadvustanud.

Kui tööajal eelistavad inimesed võtta ühendust eelkõige omaenda perearstiga, siis töövälisel ajal ja nädalavahetustel eelistatakse kutsuda kiirabi või pöörduda erakorralise meditsiini osakonda. Üksnes väike osa Eesti inimestest kasutab nõuandetelefonile 1220 helistamise võimalust.

2013. aastal helistati nõuandetelefonile üle 230 000 korra. 90 protsenti perearsti nõuandeliinile helistajatest saavad nõustajalt juhiseid, kuidas end kodus ravida. 10 protsenti helistajatest suunatakse arsti vastuvõtule ning neist omakorda 0,3 protsenti on kõige tõsisemad juhtumid, mil läheb tarvis kiirabi.

Perearsti nõuandetelefonile helistab üle 600 inimese ööpäevas

Lühinumbrilt 1220 saab meditsiinilist nõustamist ja vajadusel teavet tervishoiu korralduslikes küsimustes. Telefonile vastavad ööpäev läbi kogemusega pereõed ja perearstid nii eesti kui vene keeles ja helistada võivad ka ravikindlustuseta inimesed. Infotelefonile vastavad meedikud jagavad helistajatele kiiret teavet, mida teha tervisemure leevendamiseks.

Tänaseks on helistajate arv kasvanud ning meedikud vastavad iga päev peaaegu 650-le kõnele. Rohkem helistajaid ongi õhtuti, siis, kui perearstikeskused on oma ukseid sulgenud, samuti pühade ajal, kui oma perearst ei ole kättesaadav. Pärilise ravimisele nõuandetelefon ei pretendeeri – eesmärk on anda operatiivselt arstlikku nõu.

Päästjad aitavad nõustades parandada kodude tuleohutust

„Kodu tuleohutuks!“ käigus nõustavad Päästeameti töötajad alates maikuust inimesi üle Eesti tuleohutuse teemal nende enda kodus. Kõik tänava traagiliselt lõppenud tulekahjud on juhtunud inimeste kodudes. Teadmiste puudumine, oskus ohtu näha ja ennetada ning ohtlikud käitumisharjumused suurendavad tulekahju puhkemise võimalust kodus.

Kodukülastuste eesmärk on aidata inimestel mõista tulega seonduvaid ohte kodus, suitsuanduri vajalikkust, olemasolu ja töökorra ning hinnata elektri- ja kütteseadmete korrashoidu. Päästjad oskavad jagada soovitusi, kuidas ja mida saab inimene enda ja lähedaste turvalisuse tagamiseks ära teha.

Eelmiste aastate kodukülastuste kogemused on näidanud, et inimesed vajavad oma kodustest tingimustest lähtuvat ohutusala nõustamist. Koostööd tehakse kohalike omavalitsusega, et jõuda eelkõige nende inimesteni, kellel võib

Sagedasemad mured, mille tõttu nõuandetelefonile helistatakse, on näiteks vanematel inimestel vererõhuprobleemid (kellel on rõhk liiga kõrge, kellel madal) ning noortel lapsevanematel suure väikelapse ootamatu tervisemuutuse pärast. Keskmise helistaja on keskealine eesti keelt kõnelev naisterahvas. Venekeelsete kõnede osakaal on kolmandik kõikidest kõnedest.

Helistamine võib olla abiks kui

- Teie perearst ei ole kättesaadav,
- arvate, et terviseprobleem ei vaja perearsti poole pöördumist,
- viibite Eestis mõnes teises maakonnas,
- olete välismaal ega saa kohe oma perearsti poole pöörduda (välismaalt helistades valige +372 6 304 107),
- vajate konsultatsiooni kellegi teise (lapse, lähedase) tervise asjus.

Nõuandetelefon on helistajale kas kohaliku kõne hinnaga või mobiiltelefonilt helistades lühinumbril paketi põhise minutihinnaga.

Kuna 1220 teenust rahastab haigekassa, siis kulu inimesele on seotud vaid kõneteenuse maksumusega helistatavalt numbrilt numbrile 1220.

Kui kahtled, kas valida 112, minna haiglale valvetuppa või valida 1220, siis vali viimane ning leia koos nõustajaga, mida oleks konkreetse terviseprobleemi korral kõige otstarbekam ette võtta.

Kui olete helistanud 1220-le ja kõne käigus selgub, et Teie tervislik seisund vajab vältimatut arstiabi, suunatakse Teie kõne kohe edasi Häirekeskuse numbrile 112 kiirabi väljasaatmiseks.

info kättesaamine ja mõistmine olla raskendatud.

Kodukülastusi teevad vabatahtlikud ja kutselised päästjad ning päästespetsialistid. Külastusest teatatakse ette telefoni või teatise teel. Kodukülastuse läbiviijad tunneb ära Päästeameti eraldusmärkidega riietuse ning hologrammiga punase töötõendi järgi. Infot nii ametnike kui kodukülastuste kohta saab päästeala infotelefonilt 1524.

„Kodu tuleohutuks!“ on Päästeameti nõustamisteenus, mille eesmärk on muuta Eestimaa kodud tuleohutumaks. Nõustamisi viiakse läbi maist kuni aasta lõpuni ning külastatakse kuni 10 000 majapidamist.

Lisainfo saamiseks võib pöörduda lähima päästekomando pealiku poole.

Astra Pintson-Käo
pressiesindaja, Lõuna päästekeskus
Päästeamet
e-post: astra.pintson-kao@rescue.ee
tel. 5308 1211, 7337326

Motopolitseinik: tsiklimehe turvavarustuse pealt kokku hoida ei tohi

Kuulsin kord üht tabavat ütlust, et mootorratturid kohtlevad enda tsiklit kui kulda, aga enda kehaga käivad sõitu minnes ümber kui varauaga.

Linnatänavatel sõites võib üksjagu näha neid noori rattureid, kel seljas tavaline dressipluus või jakk ning kintsusid katavad teksad või suisa lühikesed suvepüksid. Ainuüksi sellist “kevadist tsiklimeest” vaadates tuleb kananahk ihule. Hüllem sellest on vaid politseinikele paistev reaalne vaatepilt avariipaigalt, kus sellise riietusega rattur asfaldil lohisedes oma viimsegi naha seljast ära on andnud. Kusjuures, pealtnäha kangemast kangast teksariiegi rebeneb asfaldil lohisedes seljast esimese meetriga. Tsiklimeest kaitseb sellises olukorras vaid spetsiaalne turvariitus.

Möödunud aastal juhtus Eestis mootorratturite osalusel 104 liiklusõnnetust, milles said vigastada kokku 89 mootorratturit. Nende sõidurõõm niigi napist motohooajast jäi üürikeks ning ühtlasi jäid sellest neile halvad mälestused läbielatud õnnetuse näol. Et tsiklimeestele sõidurõõmu pikemaks ajaks jaguks, soovitan kõigil enne sadulasse istumist meelde tuletada pika talvega rooste läinud sõiduvõtted, oma tsikkel korda seada ja korralikud rehvid raudhobule alla panna. Ja mis kõige olulisem – muretseda endale turvaline varustus.

Milline on mootorratturi turvaline varustus?

- hüppeliigesekaitsega **saapad** ja **kindad**. Saapad vähendavad vigastuste raskust, kui jalga peaks kukkudes asfaldi ja ratta vahele jääma. Tavalised ketsid lendavad õnnetusse sattunud ratturi jalast otsemaid minema ja võib kindel

olla, et jalavigastused ei jää tulemata. Ka kindad on oluliseks kaitsevahendiks, kuna kukkudes paneb inimene alati instinktiivselt käed ette. Kasutada võiks mootorratturitele mõeldud ilmastikukindlaid kindlaid, mis hoiavad kukkudes ära suuremad vigastused.

- **hõõrdumiskindlast materjalist riided**, mille sisse ehitatud vähemalt põlvekaitsmed, küünarnukikaitsmed, õlavööndi kaitsmed ja seljakaitse. Kui riietuse sisse seljakaitset ehitatud ei ole, võiks tõsiselt kaaluda selle eraldi ostmist. Ka müüakse spetsiaalseid kaitseveste, kus on kõik kaitsmed küljes.

- silmi kaitsva visiiriga ja sobivas suurus **kiiver**. Erinevate tsiklitega sõites kasutatakse täiesti erinevaid kiivreid. Igal juhul on aga kindel lähtuda printsiibist, et kui ka kiiver ja tsikkel kokku ei passi, on parem üksipuha milline kiiver kui motomehe raudkübar üldse pähe panemata jätta. Peavigastuste saamiseks ei pea ratta kiirus olema üldse suur. Piisab ka lühikesest distantist, keskmisest kiirusest ja külili läinud tsiklist, et saada väga tõsiseid peavigastusi.

- Riietus võiks olla **erksavärviline**, sest kahel rattal liikleja on sageli liikluses teistele raskemini märgatav. Abiks on kõikvõimalikud helkurvestid, -paelad, ja -vööd.

Mis peamine, ükski tänane või tulevane tsiklimees ei tohiks turvavarustust soetades ülemäärast kokku hoida, sest kulda väärt tsikli kõrval on kõige hinnalisem ikkagi sadulas istuja tervis ja elu.

Ove Saar
Lõuna prefektuuri motopolitseinik

Alaealised ja alkohol – kas see on normaalne nähtus?

Alkoholi liigtarbimine Eestis on justkui loomulik nähtus. Iga tähtpäeva puhul tõstetakse klaasike või paar, üritustel või koosviibimistel pakutakse alkohoolseid jooke, sageli joo- vad ka edukad mehed ja naised õhtuti õlut, siidrit või veini.

Millise signaali me seeläbi oma lastele anname?

Seda tulemust näeme kõige paremini meie, politseinikud, oma igapäevatoos. Näeme lapsi, kes juba varakult samamoodi siidrit ja õlut jooval, uskudes, et see lahja alkohol neile kahju ei tee. Tõsiasi on, et nii viina kui ka siidri puhul juuakse end purju etanoolist ning see mõjub noo-

rele ajule ühtemoodi halvasti.

Soojad kevadilmad ja lähenev koolivaheaeg paneb politseinikud muret tundma noorukite üle, kes aina enam aega looduses head ilma ja head seltskonda nautides veedavad. Paraku kipub nii olema, et ühe lõbusa noorteseltskonna oluliseks kaaslaseks on pahatihti ka alkohol. Seetõttu on jätkuvalt politsei üheks prioriteediks ennetada ja vähendada alkoholi tarvitamist alaealiste poolt ning veelgi suuremaks prioriteediks täisealiste tabamine, kes teevad alaealistele alkoholi kättesaadavaks.

Alkoholiseaduse paragrahv 46 keelab alaealisel alkohoolse joo-

gi tarbimise ning sama seaduse järgmine paragrahv keelab alkohoolse joogi pakkumise, võõrandamise või üleandmise alaealise Olgu siinkohal öeldud, et alaealisele alkohoolse joogi ostmise eest võib karistada seadust rikkunud kodanikku rahatrahviga kuni 1200 eurot.

Alkohoolse joogi pakkumine ning seeläbi noore alkoholi tarbimisele kallutamine, on lausa kriminaalkorras karistatav. Ometi leidub sellest hoolimata täisealisi, kes naudid alaealiste seltskonda ning lasevad teinekord lausa lapseohtu noortel alkoholi tarvitada. Motiivid selle juures võivad olla erinevad.

Nii noored ise kui ka paljud lapsevanemad pole endale teadvustanud kurba asjaolu, et noor organism ei talu alkoholi ning seetõttu satuvad nad sageli eluohtlikesse olukordadesse – noorte alkoholi tarvitamine lõpeb kas kakkuste või laamen- damistega, mürgistuste ja seksuaalse ahistamisega. Harvad pole ka juhud, kus kodanikel tänaval või politseil tuleb paluda kiirabi abi, et noor taas elule turgutada.

Politseitöö praktika näitab, et lapsevanemad peaks eriti tähelepanelikult jälgima noorte käimisi ja tegemisi koolivaheaegade alguses – siis kiputakse

seda tähistama koos alkohoolsete jookidega. Samuti tasuks huvi tunda, kus ja kuidas peetakse lapse sõprade sünnipäevi või klassiõhtuid.

Vähendamaks alaealiste seas alkoholi tarvitamist on väga oluline kaaskodanike ja lapsevanemate suhtumine alkoholijoobes alaealistesse. Kahjuks nii mõnegi lapsevanema meelest ei tee paar siidrit midagi halba, kuid just selline suhtumine kasvatabki lastes teadmist, et alkoholi tarbimine on lubatud.

Ärge laske oma lapsel noorust joobes veeta!

Artur Spassov
politseikadett

Tööd elektriliinide läheduses tuleb kooskõlastada

Käesoleva aasta kolme kuuga on kaeve-, metsa- ja teiste välitööde käigus lõhutud elektriliine 59 korral. Hooletud töövõtted on põhjustanud elektrikatkestuse 3506 majapidamisele, kuid elektrita jäänud pahastest klientidest ja materiaalsest kahjust veelgi tõsisem on oht tööde tegijate elule ja tervisele.

Statistika näitab, et lõviosa elektriliini kaitsevööndis juhtunud õnnetustest toimub võrguettevõttega kooskõlastamata tööde puhul. Et vältida kahetsusväärseid olukordi, kus liini vigastanud sõidukijuht või tööline saab elektrilöögi, tuleb ohutuse tagamiseks ja kahju vältimiseks kindlasti järgida seadusi, mis nõuavad liinide läheduses tehtavate tööde kooskõlastamist.

Üks lähimineviku tõsisemaid õnnetusi toimus möödunud aasta aprillis Jõhvis, kus ehitusjäätmelid kallutanud veoki juht ei märganud keskpinge elektriliini ja tõstis kasti elektriliinidesse. Auto jäi pinge alla ja juht pääses eluohtlikust olukorrast vigastusteta ainult tänu suurele õnnele. Auto, mille rehvid pinge alla jäädes suitsema hakkasid, päästis süttimisest Elektrilevi juhtimiskeskuse kiire tegutsemine. Tulekahju ei õnnestunud aga vältida eelmise aasta aprilli lõpus Kehra lähisel, kui hoolimatute töövõtete tõttu liinile langetud puu tekitas kulupõlengu.

Möödunud aastal tekitati Elektrilevi kokku 504 liinilõhkumise- ga ligikaudu 220 000 eurot kahju. Kõigist toimunud elektrikatkestustest põhjustas elektriliinide lõhkumine rohkem kui 6 protsenti ja elektrita jäi aasta jooksul ligi 79 000 majapidamist.

Inimeste, vara ja keskkonna kaitseks kehtivad elektriliinide kaitsevööndis tegutsemisel piirangud, mille ulatus on olenevalt elektriliini pingeklassist 2-25 meetrit ning maakaabelliini korral liini äärmistest kaablitest üks meeter. Elektriohutusseaduse järgi on õhuliinide kaitsevööndis keelatud elektripaigaldise omaniku loata langetada puid ja sõita masinatega, mille üldkõrgus maapinnast on üle 4,5 meetri. Maakaabelliinide kaitsevööndis on keelatud töötada löökmehhanismidega ja teha mullatöid sügavamal kui 0,3 meetrit.

Taotle luba ka õhuliini lähedaste tööde korral

Kui kaevetööde puhul osatakse kaabli asukoha täpselt teada- saamiseks ja ohu vältimiseks enamasti Elektrilevi poole pöörduda, siis sellest, et ka õhuliinide juures tegutsemine tuleb kooskõlastada, teatakse vähem.

Vajadus loa taotlemiseks kaitsevööndis tegutsemiseks tuleneb elektriohutusseadusest. Töö tuleb kooskõlastada elektripaigaldise

omanikuga, kelleks välise elektrivõrgu puhul on sageli Elektrilevi. Lisaks terviseohtudele võib loata ja seega vajalike ennetusmeetmeteta töötamine kaasa tuua tsiviilmenetluse ja Tehnilise Järelevalve Ameti trahvi, samuti võimaliku ulatusliku kahju hüvitamise.

Alates käesolevast aastast on töid kaitsevööndis võimalik kiirelt ja mugavalt kooskõlastada ka Elektrilevi iseteeninduses. Taotluse laekumisel kontrollime Elektrilevi kuuluvate kaablite olemasolu tööde tegemise piirkonnas ja õhuliinide puhul nende kaugust tööde asukohast. Selgitame liinide läheduses olevaid ohte, võtame ette meetmed nende maandamiseks ja vajadusel väljastame taotlejale loa. Loa väljastamise ta-

su on kulupõhine ja sõltub sellest, kas vajalik on ka kohale tulla kaabli asukohta näitama või on tegemist „maapealsete“ elektrivõrgu objektidega. Lisainfot kaitsevööndis tehtavate tööde kooskõlastamise kohta saab veebilehel toodud kontaktidelt või kliendi- telefonilt 1545.

Ohust või õnnetusest teata Elektrilevi rikketelefonil 1343

Leides õhuliini poole kaldu oleva, liinidesse kasvanud või muul moel ohtliku puu, ei tohi hakata seda ise eemaldama, vaid tuleb teavitada liini omanikku. Elektrilevi saab liinile ohtlikust puust teavitada telefonil 1343. Tuleb silmas pidada, et ka kaitsevööndi lähedusse jäävad puud võivad

liinidele langedes põhjustada õnnetuse. Seetõttu on mõistlik usaldada töö spetsialistidele, kellel on olemas tehnika ja teadmised töö ohutuks tegemiseks.

Kui aga siiski on juhtunud elektriliini vigastamine, tuleb säilitada külm närv ja eemaldada õnnetuskohalt lühikeste sammudega jalgu üksteise vastu libistades neid teineteisest eemaldamata või jalgad koos hüpates. Nii väldid elektrilöögi saamist eluohtlikust sammutingest. Õnnetuse korral tuleb sellest teavitada Elektrilevi rikketelefonil 1343, viga saanud inimeste korral aga helistada kiiresti häirekeskusesse 112.

Andrus Kraht
Elektrilevi kaitsevööndi järelevalve sektori juhataja

15.-17.augustini 2014 toimub Põlvamaal traditsiooniline Ökofestival “Rohelisem Elu”

Üheksas ökofestival „Rohelisem elu” ootab Põlvamaale kõiki neid, kellele on südamelähedane loodusega samas rütmis elamine, puhas toit ning nutikad lahendused koduses majapidamises.

Ökofestivali erinevate ürituste – loodusretkede, seminaride ja õpitubade kaudu tutvustatakse säästvaid ja keskkonda hoidvaid tegutsemise viise, Põlvamaa puhast loodust ja traditsioonilist elulaadi. Kolme päeva jook-

sul toimub Põlvamaa eri paigus paarkümmend eriilmelist üritust, kus osalejatel on võimalust näha, kuulda ja ise käed külge panna.

Pühapäeval, 17. augustil on kõik oodatud Perepäevale, mis toimub traditsiooniliselt Põlva Talurahva- muuseumis Karilatsis. Omamaise toodangu turgudel kaubeldakse kohaliku toidukraami, taimede ja käsitööga. Tegevust jätkub tervele perele – toimuvad mitmed õpitoad, saab vaadata näitust, mängivad muusikud, kohapeal saab

süüa-juua. Perepäeval osalemine on külastajatele piletitu, kuid parkimine on tasuline. Tasuta parkida saavad bussid ja jalgrattad.

Põlvamaa Ökofestivali korraldab SA Põlvamaa Arenduskeskus. Festivali rahastavad Keskkonnainvesteeringute Keskus, Põlva maavalitsus ja Põlvamaa Omavalitsuste Liit.

Täpsemat informatsiooni Ökofestivali kohta saab festivali kodulehelt www.ecofest.ee, retkedele ja õpitubadesse saab registreeruda alates 1.juulist.

SUUVISED SÜNDMUSED!

JAANIK VERIORA VALLA VALLAVAL

22. JUUNIL ALGUSEGA KELL 20.00

- ❖ Vallavanema tervitus
- ❖ Kauni Kodu konkursi võitjate tunnustamine
- ❖ Kontsert kõigilt Veriora valla isetegevusrühmadelt
 - ❖ Tantsuks ansambel SINGAPUR
 - ❖ Söökide-jookidega kohvik AAL

JAANIK LEEVIL VÕHANDUVEERE VABAÕHUKESKUSES

23. JUUNIL ALGUSEGA KELL 20.00

- ❖ Raplamaalt Valtu näitering Ideeraasuke etendustega „Kosilane Rakverest“ (E.Vilde naljajutustuse põhjal) ning „Limonaadi Ets“
- ❖ Tantsuks Toomas ja Tauri Anni
- ❖ Kaasa piknikukorv NB! Leevi kauplus avatud kuni kella 21.00

LEEVI KÜLADEPÄEV

VÕHANDUVEERE VABAÕHUKESKUSES 09. AUGUSTIL

*Leevi näitetrupilt Pungad etendus „Võhanduveere vabariik“

*Laine Jõgeva käsitöönäitus (Leevi rahvamajas)

*avatud on kodukandimuseum

*Sepatöö õpituba

*Seebitegemise õpituba

*erinevate madude tutvustamine

*Lastele: batuudil/takistusrajal hüppamine, hüppekargud ja pamberpallid

*suured lõbusad seebimullid (osalejad saavad teha suuri mulle ja olla ise mulle sees)

*Simman Rahvapilliorkestriga Oravapoised

*Noortele laserdisko

ROCK STROGANOFF VERIORA VABAÕHULAVAL 15. AUGUSTIL

KÜLADEPÄEV SÜVAHAVA KÜLAS 16. AUGUSTIL KELL 16.00

*Villavabrikus käsitöönäitus, heategevuslik kohvik

*Avatud kogukonnaliikmete käsitöö kauplus "Villakalli puut"

*Tantsuks mängivad muusikud pärispillidel

ÕNNITLEME:

70

Mai Raudsaar

02.05.1944

Raissa Ilves

01.04.1944

Madis Taavel

06.04.1944

Heli Jõks

06.04.1944

90

Linda-Helene Punnek

29.04.1924

Voldemar Lahk

08.05.1924

Selma Kalda

17.05.1924

Virve Johanna Kõosaar

28.05.1924

75

Mait Jõks

19.04.1939

Leho Mähar

02.06.1939

91

Johannes Kanarik

28.05.1923

92

Aino Kolk

23.04.1922

Teodor Tobreluts

07.06.1922

80

Heino Palopson

11.06.1934

Enno Sabbal

11.06.1934

85

Linda Sõukand

26.05.1929

UUS VALLAKODANIK:

Rosaline Vijard

24.04.2014

Soovime õnne vanematele!

Swedbank

TEATED:

VERIORA RAAMATUKOGU on
SULETUD 01.juuli – 29. juuli 2014.a.
(juhataja puhkus).
AVATUD 14.juulil kella 8.00 – 16.00ni.

Surnuaiapäha Leevi kalmistul
22. juuni kell 13.00.

Kutseõppeasutuse päevase õppevormi (kutseõpe keskhariiduse ja kutseõpe põhi-hariiduse baasil õppetasemega, v.a rakenduskõrghariiduse õppetase) 2014. aasta lõpetajatele, kelle alaline elukoht Eesti rahvastikuregistri andmetel on Veriora vald, makstakse ühekordset toetust 35 eurot. Kiitusega kutseõppeasutuse (päevane õppevorm, v.a rakenduskõrghariiduse õppetase) lõpetajale makstakse veel täiendavalt ühekordset toetust 65 eurot.

Toetus(t)e väljamaksmine toimub Veriora Vallavalitsuse kassast lõputunnistuse esitamise alusel alates 04.08.2014 kuni käesoleva aasta lõpuni.

Veriora Vallavalitsus on kollektiivpuhkusel juulis nelja nädala jooksul.

Perioodi jooksul on üks tööpäev – 14. juuli, kus toimub kõigil ametnikel vastuvõtt (v.a sotsiaalosakond – vastuvõtt 23. juulil).

Veriora Vallavolikogu 24.04.2014 otsusega nr 5 kinnitati Veriora valla üldplaneeringu ülevaatamise tulemused.

Nimetatud otsusega on võimalik tutvuda valla koduleheküljel (www.veriora.ee) või paberkandjal Leevi ja Veriora raamatukogudes.

LANGETAME PEA:

Alli Peedosk 01.04.2014

Valjo Kattai 10.04.2014

Anna Lillo 13.04.2014

Mall Kübard 02.06.2014

Pangabuss

Kõik oma rahaasjad saate korda ajada Pangabussis!

Pangabussi peatus:

Veriora
vallamaja juures
kell 13.00–14.00

II ja III kvartalis

12. juunil
10. juulil
7. augustil
11. septembril

Bussist saate nõu pangateenuste kohta, tellida ja kätte pangakaardi, makseautomaadist oma kontole sularaha kanda ja välja võtta, teha arvuti abil makseid, avada hoiuseid ja sõlmida muid lepinguid.

Tutvuge Pangabussi sõiduplaani ning finantsteenuste tingimustega aadressil www.swedbank.ee. Lisainfot Pangabussi teenuste, kellaegade ja peatuste kohta saate 24h telefonilt 6 310 310.

Toimetus: Maarja Sõukand, maarja@veriora.ee
Toimetaja kontakttelefon: 795 8333

Tehniline teostus: Kalurileht
Tel. 5649 5252.
www.kalurileht.ee, e-post: kalurileht@gmail.com